

Debatten van de provincieraadszitting

24 november 2010

OPENBARE ZITTING

De heer voorzitter

Goedemiddag, collega's. Ik open de raad van woensdag 24 november 2010 en niet ten nadele van welke politieke partij dan ook, maar 24 november is de geschiedenis ingegaan als de eerste Zwarte Zondag in 1991. Ik bedoel daar niemand mee, maar het is de herinnering aan de datum die een rol speelt.

Mevrouw ?

Meneer de voorzitter, als ik u mag onderbreken. Het is vandaag de dag tegen partnergeweld.

De heer voorzitter

Mevrouw, dat doet hier niet ter zake. Verlofaanvragen : Annemie De Gussem en Annelies Meersman. Zijn er nog verlofaanvragen? Nee? Dan zijn we van start. Mevrouw Willems zal later komen.

De heer Adams

Meneer Geert Wijmeersch en Steve Herman zullen ook later komen.

De voorzitter

Dank u wel, meneer Joris. Meneer Dauwe heb ik gezien en Johan Beke, een mooie compagnie altijd. We gaan over naar de tussenkomsten over leefmilieu. De twee algemene tussenkomsten zijn gisteren gehouden en beantwoord. Mevrouw De Cock, vragen en suggesties in verband met het Tandemprogramma. Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw De Cock

Dank u wel. Het Tandemprogramma – het is goed dat meneer de gedeputeerde hier is – het Tandemprogramma om gemeenten en provincies bij te staan in het ontwikkelen van een lokaal milieubeleid, zou in 2012 door Vlaanderen worden stopgezet. Zijn er daardoor al gevolgen voor de provincie en de Oost-Vlaamse gemeenten in 2011, dat als een uitloopjaar wordt beschouwd, en zo ja, wat zijn die gevolgen en zal de Provincie in 2012 ook stappen ondernemen om het lokale milieubeleid verder te ontwikkelen? Zo ja, welke stappen precies en zo nee, waarom niet? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Cock. Meneer De Cuyper inzake rubriek uitbreiding provinciaal domein. Vraag is of het niet beter is om voor de opmaak en uitvoering van het bosbeheerplan via een samenwerkingsovereenkomst te werken en de vrijgekomen middelen voor bijkomende bosuitbreiding of bosrecreatie aan te wenden. Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Voorzitter, collega's, na de begeesterende repliek van de député rond het provinciaal bosbeleid gisteravond ga ik ervan uit dat niet alleen de middelen aanwezig zijn in de begroting, maar dat er dus ook geen provinciale window dressing zal zijn. De middelen zijn uiteraard schaars en ik denk dat de tussenkomsten van gisteravond erop gewezen hebben dat iedereen erover bezorgd is wat er met de natuur in Oost-Vlaanderen gebeurt en specifiek

het aspect van de bosontwikkeling. Ik steun nogal het gedachtegoed van vorige sprekers, niet alleen rond de regionale landschapontwikkeling, maar specifiek daarin het gegeven van regionale bosontwikkeling en als ik voor mijn eigen regel en ook die van de heer Liebaut uiteraard, dit eens bekijk, dan weet u dat wij beschikken over wat men in vaktermen noemt de stuifzandrug. Die is in onze regel zetvormig en vormt eigenlijk de bovenkant van de afbakening van de valleien van de Schelde, Durme naar die boulevard en daar spreekt men meestal over heidebossen, vandaar dat een van de bossen die door Natuurpunt in Moerbeke beheerd worden, ook Heidebossen heet. Dus ik ga mij nu uitspreken – ik ben niet erger dan de Paus overigens, die kan het – over streekeigen soorten en wij moeten dat niet overdrijven. Men zal uiteraard als men spreekt over heidebossen, met heidebossen moeten verder werken. Ik was heel verheugd toen de député zei dat er ook voor de toekomst latent middelen aanwezig zouden zijn en blijven om voor bosontwikkeling verder in te zetten en ik heb hem heel goed begrepen toen hij eindigde met een warme oproep naar deze raad. Ik heb dat onmiddellijk meegenomen om suggesties te geven van waar zou eventueel naar de toekomst de Provincie een voet in de plat kunnen hebben. Ik heb toevallig in de voormiddag nog een heel interessante vergadering bijgewoond op de Westakkers in Sint- Niklaas - Beveren waar, als de plannen doorgaan in 2011 – ik spreek me niet uit over de sociale gevolgen, dat is iets anders – maar wanneer de plannen doorgaan in 2011 ten laatste 2015, is daar een bosareaal van 20 ha aanwezig. Er zullen nog wel andere suggesties volgen. Ik heb ook het genoeg gehad – ik ben schepen van Leefmilieu in Sint -Niklaas geweest, maar ook voorzitter van de Ster , het recreatiedomein waar ik een andere tussenkomst over gehouden heb. Ook daar zijn heel wat interessante bossen gelegen. Er is dus zeker geen tekort, denk ik, aan mogelijke incentives in dat kader. Dan kom ik naar mijn tussenkomst – het is meer een technische aangelegenheid, ik heb dat ook al gesteld in de commissie – wij zitten in een (niet verstaanbaar) waar we met schaarse middelen moeten werken en waar we dus zuinig moeten omgaan met deze middelen en dus ook moeten zoeken naar het grootste rendement van deze middelen en ik heb in de commissie gevraagd toch nog eens te overwegen of het wel zinvol is om van bossen die reeds eigendom zijn van een openbaar bestuur, of we niet beter zouden werken met beheersovereenkomsten met deze openbare besturen dan wel deze in eigendom te hebben. Ik weet dat men zal zeggen dat het toch gemakkelijker is als wij een provinciaal woud hebben dat we samen kunnen ontwikkelen. Dat is gemakkelijker. Maar dat is geen noodzakelijkheid. Dat bosdecreet – ik heb het overigens bij mij maar ik moet het niet citeren want u kent het – zegt dat iedereen die eigenaar is als openbaar bestuur van een bos, daar een bosbeheersplan voor moet maken. En ik wil ook weer niet erger zijn dan de Paus. Ik weet dat ook dat wanneer ge maar ene vierkante meter bos hebt als openbaar bestuur, dat ge dan niet de moeite neemt om daar een bosbeheersplan voor te maken. Bovendien, wanneer ge een zeker areaal hebt, en luister alstublieft collega's, wanneer ge beschikt over een zekere oppervlakte aan bos, dan is er geen twijfel mogelijk. Dan moet je eigenlijk als openbaar bestuur, of dat nu de Provincie is of Vlaams Gewest, of het gaat over een OCMW , dan moet ge een bosbeheersplan maken. Als ge dat zelf niet kunt, dan herhaal ik u, zeker in het project dat op stapel staat, hebt ge de mogelijkheid om tot een planning te komen waarbij ge met de verscheidene openbare besturen een bosbeheersplan maakt en dit gaat uitvoeren. Dit is u allemaal bekend, ook de député overigens want de député is zelf de voorzitter van de verschillende bosgroeperingen die er zijn in Oost-Vlaanderen. Ge moet zelf daar niet met openbare besturen werken. Ook daar is een reglementering dat u perfect samen met privé-eigenaren tot bosbeheersplannen en ontwikkeling kunt komen. Het is voor mij nog eens een oproep om te overwegen. Het is niet onmiddellijk een begrotingsaspect. Ik ben blij dat er zoveel middelen in staan. Gebruik ze zuinig en maak daar het grootste rendement van. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Cuyper. Mevrouw Van Duyse. Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

Mevrouw Van Duyse laat zich verontschuldigen, mijnheer de voorzitter. Ze is nog altijd op haar werk in Brussel maar de tekst zal achterop in de leidraad van mevrouw Van Keymolen staan.

De heer voorzitter

Mevrouw, u hebt het woord.

Mevrouw De Cock

Dank u wel, mijnheer de voorzitter, beste collega's. Het algemene beleidsprogramma 2007-2012 vermeldt op bladzijde 58 het volgende: de Provincie is goed geplaatst voor de begeleiding en sturing van gebiedsgerichte projecten. De werking van regionale landschappen en bosgroepen zal verder worden gezet en waar mogelijk worden versterkt. Verder op dezelfde bladzijde: het provinciale natuurbeleid moet ook herkenbaar kunnen zijn. Uitvoering op het openbare terrein in domeinen in natuurverbindingsgebieden is in deze belangrijk. Een belangrijke taak voor de provincie is het aanpakken en inrichten van de natuurverbindingsgebieden en de ecologische infrastructuur van bovenlokaal belang. Het provinciaal ruimtelijk structuurplan bakent de 61 natuurverbindingsgebieden en 78 ecologische infrastructuren af. Om uit te maken hoe natuurverbinding er concreet kan, of moet uitzien en welke instrumenten je hiervoor kunt inzetten, start de provincie in 2005 met twee pilotgebieden, te weten het Meetjeslandse Krekengebied en de Getuigenheuvels van de Vlaamse Ardennen en ondertussen ook met de Schelde-Durme. Het vertellen van gebiedsvisies op het terrein kan ook door enerzijds het nemen van concrete maatregelen, anderzijds het aanleggen van ecologische bufferstroken langs waterlopen, het aanleggen van houtkanten. Anderzijds kunnen deze gebiedsvisies ook de basis vormen voor gebiedsgerichte subsidies voor projecten die invulling geven aan de doelstellingen van de natuurverbindingsgebieden, bijvoorbeeld een akkervogelproject, het ecologisch beheer van dijken, herstel en aanplant van kleine landschapselementen en natuurvriendelijk oeverbeheer. Dit brengt ons tot een dubbele vraag: op welke wijze wordt verder uitvoering gegeven aan de provinciale beleidsintenties inzake regionale landschappen, wetende dat de Vlaamse overheid een aantal subsidiemogelijkheden heeft beperkt en bijkomend: heeft men er nooit aan gedacht of onderzocht om het regionaal landschap voor het Waasland op te richten? Op bladzijde 26 staat ook vermeld dat de doelstellingen Natuur en Bos zullen gerealiseerd worden in samenwerking met de drie regionale landschappen en de bosgroepen. Op welke wijze worden de land- en tuinbouwsector en wordt de individuele landbouwer actief betrokken bij de concrete realisatie van gebiedsvisies in natuurverbindingsgebieden? Welke maatregelen inclusief aantallen werden hiertoe genomen en welke zijn gepland? Werd het principe van de vrijwilligheid hierbij gerespecteerd en wordt de landbouwer vergoed voor taken of beperkingen die verder gaan dan de aanvaarde goede landbouwpraktijken? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. De volgende tussenkomst van mevrouw De Cock, werking regionale landschappen plus koppeling aan jobs in de sociale economie. Mevrouw, u hebt nogmaals het woord.

Mevrouw De Cock

Dank u wel. In de raad van september, het was al laat en meneer de gedeputeerde, u was niet meer aanwezig maar meneer Vercamer heeft toen op uw vraag geantwoord. Ik had gezegd; ik ben er tussengekomen over de regionale landschappen en ik heb daar toen bewoordingen gebruikt die de voorzitter graag wou schrappen, namelijk ik had gezegd dat ik

deze zaak zou blijven opvolgen en een pita zou zijn, "a pain in the ass" en of ik nu andere woorden gebruik ...

De voorzitter

Mevrouw, een pain in the "neck". "Ass" niet hier.

Mevrouw De Cock

Of het in andere bewoordingen gemaakt wordt, geen probleem. Zolang de boodschap maar overkomt. In de zomervakantie heeft minister Bourgeois beslist om de middelen voor de landschapsteams en de landschapsanimatoren drastisch terug te schroeven. Ondertussen zijn we een paar maanden verder en hebben een aantal vertegenwoordigers van die regionale landschappen de situatie op het kabinet van Bourgeois aangekaart en hebben ook een aantal Vlaamse volksvertegenwoordigers ondertussen de minister ondervraagd. Hij zou zijn beslissing gedeeltelijk herzien. De Oost-Vlaamse deputatie zei dat zij ook naar de minister zouden stappen om de situatie aan te kaarten. Is dat ondertussen gebeurd en zo ja, wat was het resultaat van dat overleg en wat zijn de gevolgen op dit moment nog voor de Oost-Vlaamse regionale landschappen? En wil de Provincie in 2011 meer investeren in de regionale landschappen om zo een eventuele vermindering van subsidies van Vlaanderen te compenseren en wordt dan daardoor ook de huidige werking van de regionale landschappen verzekerd? Er was ook nog een deel waardoor een aantal jobs in de sociale economie verloren zou gaan en op pagina 11 van de beleidsnota staat als strategische doelstelling dat de Provincie de sociale economie wil bevorderen. Mogen we ervan uitgaan dat eventueel banenverlies in die sector van de sociale economie door een vermindering van subsidies voor de regionale landschappen tegengegaan wordt door de Provincie en zal de Provincie er met andere woorden voor zorgen dat iedereen die in die sector in Oost-Vlaanderen actief is, gevrijwaard wordt van jobverlies? Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw De Cock, u schopt hem in zijn sok. Ik ben een absoluut atheïst, maar ik vloek ook niet in de kerk, dus "pain in the" niet hier. We zijn hier niet op VTM of in de en zeker een vrouw met uw allure en talenkennis – ge zijt Germaniste – doet dat niet. Dat is mijn vaderlijke toewens en ook eis. We gaan over naar meneer De Loor. Meneer De Loor zal dat niet doen, hij is altijd voorzichtig. Meneer De Loor, RLVA en Lava. Vragen naar de verdere stand van zaken en rol van de Provincie. U hebt het woord.

De heer De Loor

Dank u wel, meneer de voorzitter. De inhoud van mijn tussenkomst sluit natuurlijk in zekere zin aan, zeker en vast voor wat de sociale tewerkstelling betreft, bij de tussenkomst van collega Goedele De Cock maar ik wil ook wel kort even ingaan op de situatie van landschapsontwikkeling Vlaamse Ardennen zoals wij daar noemen Lava. Ondertussen denk ik, meneer de voorzitter, moet het een jaar of vijftien geleden zijn dat ik voor het eerst toetrad tot de raad van bestuur van het Landschap Vlaamse Ardennen, toen namens het Provinciebestuur. Dat was het eerste regionale landschap dat opgericht werd en dat regionaal landschap heeft tot nu toe eigenlijk altijd een beetje een voorbeeldfunctie gehad voor de andere, later opgerichte regionale landschappen qua werking. Deze werking was heel goed, zij doen heel goed werk, zeker en vast ook nog vandaag, en zij hebben zich altijd geprofileerd als een sterke VZW met een goed management en met een goed bestuur. Een paar jaar terug – ik denk dat dat twee, drie, vier jaar geleden moet zijn, dat was toen onder de gedeputeerde De Cuyper als ik me niet vergis – werd Lava opgericht, Landschapsontwikkeling Vlaamse Ardennen. De doelstelling is zeer nobel en nu nog steeds uiteraard, namelijk het tewerkstellen van mensen die langdurig werkloos waren en zo verder,

via een vorm van sociale tewerkstelling, om die mensen opnieuw in het normale arbeidscircuit te krijgen. Dat marcheerde oorspronkelijk zeer goed en ook vandaag marcheert dat zeer goed. Alleen hebben we na een paar jaar werking kunnen vaststellen dat er zeker op financieel vlak een en ander uit de hand aan het lopen was. Wij hebben dat allemaal samen in de raad van bestuur kunnen vaststellen zowel de vertegenwoordigers namens de verschillende overheden, gemeenten, Provincie, maar ook namens de andere externe organisaties zoals Landschapsbeheer die ook in de raad van bestuur een mandaat hebben. Wij hebben daar onmiddellijk op geanticipeerd en ere wie ere toekomt, ik wil in het bijzonder Dirk Otte vernoemen die eigenlijk als collega hier en vertegenwoordiger van de Provincie in de raad van bestuur van het Regionaal Landschap zowel als van Lava altijd heel goed werk heeft geleverd en vandaag dat nog altijd doet. Dus ik denk dat Dirk ons aller appreciatie daarvoor verdient. Lava, ja goed. De Provincie is er natuurlijk bij betrokken, de raad van bestuur van Lava, meneer de gedeputeerde, u weet dat, is dezelfde als die van het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen. Natuurlijk was de raad van bestuur verbaasd toen het moment zich aandiende dat de ambtenaar van de Provincie zei : ja maar Lava, daar hebben wij niks mee te maken. De député is erin verzeild geraakt zonder dat hij het waarschijnlijk zelf wist, laat staan wilde. Dat is de realiteit, député, en we waren allen in de raad van bestuur toch wat verbaasd over de gang van zaken. Vanuit de raad van bestuur werd concreet een vraag gesteld aan de Provincie: kunnen wij bijvoorbeeld een renteloze lening krijgen om een bepaalde periode te overbruggen om weer break even te geraken. Dat was een van de vragen die bestond maar waarop we weinig gehoor kregen. We zijn ondertussen alweer een jaar verder en Dirk en een aantal andere mensen, vertegenwoordigers van de gemeentebesturen, hebben de zaken ondertussen wel al gesaneerd op heel wat terreinen en op heel wat vlakken, soms met pijnlijke maatregelen maar ja, bij gebrek aan alternatieven konden we niet anders, Dirk. Maar we zijn nu een jaar verder, ik heb ondertussen nog een aantal andere scenario's zien opduiken over hoe de toekomst voor Lava eruitziet maar het is mij nog altijd niet duidelijk welke rol de bestaande deputatie in deze zaak nog speelt, wil spelen of zal spelen, vooral gelet op het feit dat de voorzitter van het Regionaal Landschap en van Lava nog steeds een en dezelfde persoon is bij mijn weten, namelijk de gedeputeerde van leefmilieu. Ik hoop van u, député, nu een beetje optimistische woorden te horen. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Loor. Meneer Van Peée. Het verder zetten van het bestaande beleid, doel van het milieuklachtenmeldpunt. Meneer Van Pee.

De heer Van Pee

Meneer de voorzitter, geachte collega's, sinds eind 2002 kunnen de kanaaldorpbewoners geur-, stof- en lawaaihinder 24 uur op 24 uur doorgeven via het klachtenmeldpunt. De Milieudienst zal de klacht verder behandelen en de indiener informeren. De Provincie geeft dit en volgend jaar 15.000 euro subsidie en dat wordt bepaald via het aantal oproepen die er in het voorbije jaar waren. Ondanks het aantal oproepen dat vermindert, verneem ik dat ze de geluidshinder melden van de bestaande windmolens van Volvo Trucks en de slagschaduw van de recent geplande windmolens bij Rieme te Oostakker, maar daar ga ik het vandaag niet over hebben. Een andere klacht die veelvuldig wordt gerapporteerd is de geurhinder te Desteldonk, o.a. door Sonac, Gargil en Alco. Deze laatste twee bedrijven zijn aangemaand om tegen december 2010 een evaluatie te maken van hun situatie, dus wordt vervolgd. Het Sonac-bedrijf heeft een sterke geurhinder door het verwerken van dierlijk afval. Het moet je maar overkomen, een gezellig tuinfeestje met vrienden, met een barbecue en zo'n sterke geurbeladen afvallucht overtrekt het gezellige tafereel. In een woord: beschamend. Reeds in 2003 werd een eerste geuronderzoek uitgevoerd in opdracht van de stad Gent. In 2004 volgde een tweede geuronderzoek, want er was een bijkomende verwerkingslijn opgestart en de geurklachten waren sterk toegenomen. In 2005 werd een

onderdeel in het verwerkingsproces verbeterd, maar de aanhoudende geurklachten vroegen om bijkomende maatregelen. In 2006 werd opnieuw een geuronderzoek ingesteld door de milieu-inspectie en bijkomende saneringsmaatregelen gevraagd. We kunnen zo doorgaan tot vandaag. Ik stel me hierbij de vraag of de daling van de klachten niet te wijten is aan het steeds terugkeren van hetzelfde probleem. De bewoners voelen zich in de stank gelaten. Ik weet het. Eind oktober 2010 werd de zoveelste geurstudie afgesloten die ditmaal door het Vito was ingericht. Gedurende maanden werd aan bezoekers gevraagd een geurboek over de geurhinder van de verschillende bedrijven bij te houden. Meneer de gedeputeerde, de meldingen via het klachtenmeldpunt, het geuronderzoek en de studies zijn nodig, maar de bewoners in Desteldonk vragen na deze lange lijdensweg om actie en afdoende maatregelen van de overheid. Zij vragen geen nultolerantie, wel om de leefbaarheid in hun kanaaldorp te verhogen. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Van Pee. We komen tot meneer Van Eeckhout. Vraag naar een gestructureerde aanpak over de provinciegrenzen heen voor het inplanten van grootschalige windturbines. Meneer Van Eeckhout, u hebt het woord.

De heer Van Eeckhout

Meneer de voorzitter, geachte collega's, Ik stel met genoeg vast dat binnen deze begroting een aantal stimuli voorzien zijn voor het creëren van groene energie waarbij onder meer het inplanten van grootschalige windturbines wordt aangemoedigd. Mijn bemerking is niet zozeer om de stimuli zelf, want ik vind dat een zeer goede aangelegenheid, maar anderzijds moet ik toch vaststellen dat op het terrein de gemeentebesturen meer en meer overstelpt worden met aanvragen om dergelijke windturbines in te planten op een op zijn minst gezegd niet echt ruimtelijk geordende manier. Er dreigt dus op zeer korte termijn een ruimtelijke wanorde en gemeenten kunnen natuurlijk via een ruimtelijk structuurplan een aantal richtingen aangeven, maar ik stel vandaag vast, en ik denk andere collega's van deze raad ook, dat de aanvragen vooral gebeuren op gronden die niet echt geschikt zijn om dergelijke inplantingen te voorzien. Mijn vraag is vooral gericht aan de deputatie en ook in die zin dat dit een typisch grondgebonden materie is, of wij hier niet op het niveau van de Provincie en misschien ook provincieoverschrijdend kunnen optreden om die wildgroei die er vandaag dreigt te groeien, om daar toch een zekere ordening in te steken en dat wij zouden proberen om zo duidelijk mogelijk die gebieden af te bakken die in feite in aanmerking zouden kunnen komen. Ik weet dat er een aantal initiatieven genomen zijn, maar die zijn zo ruim dat als ik het bekijk op het niveau van mijn gemeente, men praktisch overal windturbines kan inplanten en dan denk ik dat wij toch moeten initiatieven nemen, meneer de député, om te vermijden dat men binnenkort naast kerktorens windturbines gaat inplanten, zodanig – wij zijn zeer streng in ons erfgoedbeleid – dat men op een bepaald ogenblik zegt: hier moet een beschermd monument omwille van de zichtbaarheid en omwille van een aantal aspecten wij toch moeten vermijden dat dit monument niet meer gezien wordt. Wanneer ik straks naar huis ga en ik kom in de omgeving van Wetteren, dan zie ik er drie staan, dan zie ik ook een kerktoeren staan. Die kerktoeren verdwijnt dus in het niets. Dus ik zou pleiten dat men inderdaad stimuli zou inbouwen en dat men echt zou werk maken van een aantal prioriteitenzones waar dit mogelijk is.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Van Eeckhout. Meneer De Roo: visie en uitwerking van natuurverbindingsgebieden in samenspraak met alle belanghebbenden. Op welke wijze zal dit aangepakt worden? Meneer De Roo heeft het woord.

De heer De Roo

Dank u wel, meneer de voorzitter, beste collega's. Van de Provincie verwacht men dat er werk wordt gemaakt van het creëren van natuurverbindingsgebieden. Het uitwerken van een actieplan heeft als gevolg dat men met de gebruikers van aanpalende gronden zal moeten overleggen. Mijn vraag is of was: is dit voorzien en hoe zal dit aangepakt worden? Dikwijls zien we dat deze verbindingstroken liggen langs belangrijke afwateringsbeken, -grachten en zo verder. Heeft men ook daar aandacht voor? Dit was mijn vraag, maar intussen hebben wij op de gemeente een document ontvangen waar eigenlijk al een stukske antwoord op gegeven wordt. U weet, vorige week heb ik het gehad over het gebied Drongengoed-Burkel. Men heeft heel wat studies gemaakt over het afbakingsproces dat bezig is. Ik had het ook over de habitats, de instandhoudingsdoelstelling waarover men hele studies heeft gemaakt, ook de ankerplaats. Erfgoed is daarmee bezig. Nu gebiedsgerichte projecten voor natuurverbinding. Daar is de Provincie mee bezig. Ook een lijvig document dat intussen is opgestuurd naar de gemeenten die in aanraking komen met verbindingsgebieden. Er zijn heel veel studies gemaakt. In de praktijk is eigenlijk nog niet zoveel te zien. Ik ben er zeker van dat er bijna één voetbalveld aan bomen is gesneuveld voor al die studies. Ik heb eigenlijk al een stukje antwoord gehad bij het opsturen van de documenten naar de gemeente, maar toch wil ik dat nog even in de aandacht zetten. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Laatste tussenkomst over leefmilieu. Mevrouw Colen. Vragen in verband met SNOOPprojecten. Mevrouw.

Mevrouw Colen

Dank u wel, voorzitter. Ik ben niet helemaal zeker hoe ik het moet uitspreken. Ik zal maar "snoop" zeggen. De gedeputeerde zal mij tegenspreken als dat verkeerd is. Het is in elk geval een afkorting voor een van de subsidiereglementen die de Provincie heeft een verband met natuur- en milieueducatie. Het is een actie die toch af en toe opdook in de besprekingen in de commissie en ik was dan ook verbaasd om te horen een aantal maanden geleden dat er eigenlijk in het kader van het reglement geen subsidies meer uitgekeerd werden. Ik ben eventjes gaan zoeken en ik vond het reglement inderdaad niet meer terug op de website van de Provincie. Ik vond er wel een vernoeming van, maar deze ochtend heb ik het nog eens gecheckt en daar vind ik het woord "snoop" zelfs helemaal niet meer terug bij de initiatieven van de Provincie. Mijn vraag is: wat is daar eigenlijk gebeurd? Is het reglement stopgezet en waarom? Was het geld op misschien? Ik weet het niet. In de beleidsnota lees ik ook als actie: de mogelijkheden onderzoeken om subsidies voor netwerkontwikkende Oost-Vlaamse projecten of "snoop" te reactiveren, met andere woorden: ze waren "dood" tussen aanhalingstekens. Anders zouden ze niet moeten gereactiveerd worden. Graag wat uitleg hierover.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Ik heb me altijd voorgenomen om woorden die mij vreemd zijn, uit te spreken zoals ik wil. Ik zeg snoep en hij zegt snoop. We zullen eens horen, gedeputeerde, waarvoor die afkorting staat. Meneer de gedeputeerde, ik nodig u uit om te antwoorden op de vele vragen met betrekking tot milieu. U hebt het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter van de Provincieraad, meneer de griffier, achtbare collega's van de Provincieraad, dank u voor de interesse die u tentoongespreid hebt voor het milieu. Dat doet mij een bijzonder genoegen om daar een antwoord op te mogen geven. Ik denk dat de eerste vraag vandaag kwam van mevrouw Goedele De Cock. Inderdaad, mevrouw De Cock,

de minister van Leefmilieu, Joke Schauvliege, heeft in het licht van de begrotingsbespreking geoordeeld dat de verderzetting van het Tandemproject niet nodig was. Er is afgesproken Tandem te laten uitlopen vanaf 2011, maar van 2011 zelf nog een overbruggingsjaar te maken en voor dat uitloopjaar 2011 wordt een derde van de subsidie van de voorgaande jaren ter beschikking gesteld aan Tandem. Tandem heeft dat laten weten via een e-brief aan haar veertien personeelsleden die in het kader van het programma zijn aangeworven en men zal pogen een oplossing te vinden voor al die personeelsleden in het komende jaar. Hoe Tandem in 2011 zal functioneren, is op dit ogenblik niet bekend. De gevolgen van het uitdoven van Tandem in 2011 zijn op dit moment voor ons niet duidelijk. Tandem ondersteunt zoals iedereen weet lokale besturen, in de eerste plaats de gemeenten, onder meer door het begeleiden van concrete projecten, door het organiseren van vorming en het aanduiden van sprekers, het leveren van administratieve en technische hulpmiddelen. De provincie Oost-Vlaanderen heeft in de voorbije jaren meermaals met Tandem samengewerkt, onder meer voor het organiseren van opleidingen voor gemeentelijke milieuraden. Door het wegvallen van Tandem zullen er uiteraard minder lokale projecten en acties kunnen worden opgezet. Vanuit de Provincie zal echter blijvend een brede ondersteuning van het gemeentelijk milieubeleid worden aangeboden. Dus ik herhaal dat vanuit de Provincie blijvend een gemeentelijk milieubeleid zal worden ondersteund, dit via een aantal goed uitgebouwde kanalen. Wat zijn die? Wel, het milieucontract kan extra ondersteuning op maat verlenen. Momenteel hebben maar liefst 53 van de 65 gemeenten een dergelijk milieucontract met ons afgesloten. Dat is een flexibel model dat toelaat om steeds bijkomende diensten en projecten aan de gemeenten aan te bieden. In 2011 zal het ondersteunende aanbod inzake milieu- en natuureducatie extra worden gepromoot en waar nodig ook aangevuld en aangezien er zeer frequente contacten zijn met de gemeentelijke milieudiensten, zullen bijkomende noden van de gemeenten, o.a. door het wegvallen van Tandem, gevolgd worden en waar mogelijk zal de Provincie haar aanbod bijsturen of aanvullen. Wij hopen op die manier – het is inderdaad niet de fout van de gemeente dat de subsidies wegvallen, zeker ook niet van de provincies – op die manier dat wegvallen van het aanbod van Tandem grotendeels te kunnen compenseren.

Wat betreft de vraag van onze achtbare collega Jo de Cuyper: in principe kan voor de opstelling en de uitvoering van een bosbeheersplan een samenwerkingsakkoord met een ander openbaar bestuur worden aangegaan, maar in de praktijk is dit bij mijn weten nog niet gebeurd. Gemeenten en provincies kopen bossen, ze richten ze in met subsidies via de milieconvenant of via het bosdecreet. Ook het Vlaamse gewest koopt bossen aan en richt ze zelf in. Andere openbare besturen die veel bossen in eigendom hebben zijn de OCMW's. Meestal zijn dat historische relictten van vroege christenen die hun erfenis aan de in 1795 afgeschafte kerkelijke instellingen hebben gelegateerd die overgegaan zijn inderdaad naar het thans openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn. Sommige van deze OCMW's zien natuurlijk die bosgebieden eerder als een last dan als een lust en dit om diverse redenen zoals – u hebt het gezegd – de verplichting tot het opmaken van een bosbeheersplan. Ze krijgen de subsidies niet die kostendekkend zijn en natuurlijk, het opmaken van een bosbeheersplan is ook een bijzonder administratieve last. Dat is de reden waarom men dikwijls liever overgaat tot de verkoop van deze domeinen. Ik denk aan het Kloosterbos en aan het Hospicebos. Nu OCMW's hun bossen verkopen aan een ander openbaar bestuur maar ook aan particulieren mits toelating van het ANB en in het laatste geval – dat is wel belangrijk en ook een antwoord op uw vraag – zou het risico bestaan dat dit bos dan een privaats statuut krijgt en afgesloten wordt voor het publiek. Het ANB heeft reeds te kennen gegeven dat zij geen prioriteit heeft voor de aankoop van OCMW-bossen. Het tweede deel van uw vraag waarom OCMW's zich toeleggen op bosuitbreiding in plaats van bestaande bossen aan te kopen, is ten dele juist, maar het is een vaststaand feit dat bosuitbreiding in Vlaanderen zeer moeilijk tot stand komt. Dat komt door de hoge druk op de open ruimte vanuit verschillende sectoren: wonen, industrie, landbouw, recreatie, en men kan niet zomaar lukraak gronden aankopen om die te bebossen. Daarvoor dienen afwegingskaders te worden ontwikkeld en via de ruimtelijke ordening, via degelijke visies en via ruimtelijke uitvoeringsplannen kan het gebeuren, maar deze processen verlopen in de meeste gevallen

zeer traag. De invulling hiervan is trouwens ook een specifieke taak voor het Vlaamse gewest. Provincies en gemeenten kunnen evenwel complementaire bosuitbreidingprojecten realiseren. Dat staat in onze kerntaken. Het lukt dus het beste door de aankoop van aanpalende gronden of gronden die in de onmiddellijke omgeving liggen van bestaande provinciale domeinen en natuurgebieden. Daarbij gaat het telkens om kleine tot zeer kleine percelen, doch op die manier wordt geleidelijk een groter bos gecreëerd. Zo konden we in de voorbije tien jaar ongeveer 20 ha gronden die voor landbouw gebruikt waren, aankopen en bebossen, rondom het Leen, een tiental rond het Kloosterbos en 5 ha rond, achtbare collega, het domein het Genbos. Het is dus zinvol om eerst bij wijze van spreken een anker uit te gooien door een bestaand bos aan te kopen en dan geleidelijk aanpalende gronden te verwerven en te bebossen. Betreffende het Hospicebos is aanpalend 20 tot 25 ha bosuitbreidingsgebied voorzien op het gewestplan zodat er in de toekomst ook mogelijkheden zijn voor bosuitbreiding, weliswaar gefaseerd, maar dit bezorgt een grote meerwaarde aan de Provincie als die het Hospicebos zou verwerven. Waarom? Wel, de uitvoering van het bosbeheersplan kan verder reiken dan wettelijk voorzien wordt. Wij kunnen met name de ecologische waarde verhogen door gerichte bosvorming, bestrijding van exoten en aanleg van open plekken en we kunnen de toegankelijkheid tot deze bossen beter uitwerken. Nu is er een beperkte toegankelijkheid vanwege de grote modderpartijen. Waarschijnlijk heeft het OCMW de middelen niet en ook niet de taak om deze bossen in die mate toegankelijk te maken zoals wij dat zouden doen met een bosuitbreidingsplan. Er zijn onvoldoende circuits aangeduid. De wandelaars worden gestoord door ruiters, door mountainbikers, door paarden. Het is eigenlijk een chaotische mix. En ten derde: indien het bos privaat bezit zou worden, is de kans groot dat het zal worden afgesloten voor het publiek. Dat is bijzonder te betreuren gezien de dichtgebouwde regio en ook die bevolkte regio tussen Deinze en Gent. Er zijn maar twee toegankelijke bossen, namelijk het stadsbos Deinze en het Hospicebos. In de meest kwetsbare gedeelten van dat bos kan een speelplek voor kinderen worden ingericht. Dat is heel belangrijk. Het educatieve aspect dient goed begeleid te worden. Dat is niet de taak van het OCMW, maar dat kunnen wij als provincie wel doen. Ten vijfde, zoals eerder gezegd, kan een mooie bosuitbreiding op termijn worden gerealiseerd in een gedeelte dat voorzien is op het gewestplan. Het initiatief zal een grote weerklank vinden in een ruime omgeving en kan natuurlijk rekenen op de sterke appreciatie van de bevolking van Nazareth. Het gemeentebestuur van Nazareth heeft te kennen gegeven dat zij het initiatief volop toejuicht en is uiteraard bereid om aan dit project mee te werken. Voor zover mij bekend zijn ook deze bossen, deze gronden, voor het grootste stuk op dit moment pachtvrij. Dat is ook heel belangrijk. Dat gaan we natuurlijk verder onderzoeken omdat wij niet opgezadeld willen zitten met gronden die eventueel voor bosuitbreiding in aanmerking komen maar die verpacht zijn zodat wij ze eigenlijk niet aan het doel waarvoor we ze kopen kunnen laten onderwerpen. Op de vraag van mevrouw Nicole van Duyse op welke wijze verder uitvoering wordt gegeven aan de provinciale beleidsintenties inzake regionale landschappen kan ik het volgende zeggen. Onze provincie geeft jaarlijks, dames en heren, een werkingssubsidie van 74.500, dus ongeveer 75.000 euro per regionaal landschap. Dat bedrag is in de voorbije jaren steeds hetzelfde gebleven en daarnaast voor de uitbouw van streeksteunpunten wordt nogmaals drie maal 20.000 euro aan de landschappen gegeven. Verder bestaat ten derde de mogelijkheid dat regionale landschappen subsidies binnenhalen voor wat men noemt soortenbeschermingsprojecten, niet via het bestaande provinciale reglement. Uw tweede opmerking, de idee om een regionaal landschap in het Waasland op te richten, leeft eigenlijk reeds lang, maar is tot hier toe nog niet concreet uitgewerkt omdat voorrang werd gegeven bij de opstart, dus in de vorige legislatuur, aan het regionaal landschap Schelde-Durme. Een bijkomend nieuw regionaal landschap opstarten heeft natuurlijk ook belangrijke financiële repercussies, werkingssubsidies, kosten voor de projectcoördinator, en het is niet evident om dit vandaag binnen de bestaande budgetruimte te doen. Wat betreft uw vraag over de opmaak en de uitvoering van gebiedsgerichte projecten wordt telkens de provinciale dienst landbouw en platteland effectief betrokken. Zij hebben dus een vertegenwoordiging in de projectmatige werkgroep. De maatregelen die zullen worden genomen, zijn in hoofdzaak op vrijwillige basis

en waar nodig, bijvoorbeeld voor de realisatie van ingrepen in een waterloop, meer ruimte voor water, of meer natuurvriendelijke oeversinrichting te realiseren, kunnen uiteraard meer beperkende maatregelen worden opgesteld. Uiteraard zal hier telkens de nodige compensatie en vergoeding tegenover staan.

Op de vraag van het achtbare raadslid van mijn gemeente, Goedele de Cock, moet ik u zeggen dat de regionale landschappen inderdaad bij herhaling effectief en krachtadig hebben gereageerd naar aanleiding van de aankondiging van de besparingen door het agentschap ruimte en erfgoed. Het is door die reacties dat minister Bourgeois zijn drastische besparingen heeft bijgestuurd, ook dankzij externe groepen die hem daartoe beïnvloed hebben. Dat wil ik ook zeggen. Er is niet alleen een brief gestuurd, een gemotiveerd schrijven door de landschappen, besproken in een vergadering en ondertekend. Ik heb zelf daarover – en dat is uw vraag – persoonlijk contact gehad met de minister en vooral met de dame die dat dossier op het kabinet behandelt. Dat waren zeer positieve gesprekken. Op 14 november jl., dus vorige week, hebben de regionale landschappen opnieuw een overleg gehad op het kabinet van Bourgeois. Daar was ik niet bij. Het waren onze diensten die er naartoe geweest zijn en ik zal u daar binnenkort antwoord op kunnen geven. Dat er ingeleverd moet worden, daar zijn de regionale landschappen zich van bewust, maar concreet hoeveel arbeidsplaatsen dat vandaag de dag zal kosten, dat kunnen wij op dit moment nog niet met zekerheid voorspellen.

Wat betreft de vraag van onze collega Jo de Loor: de Vlaamse Ardennen. Inderdaad, meneer de voorzitter, dames en heren, van de regionale landschappen in de provincie was het regionale landschap RLVA, Regionaal landschap Vlaamse Ardennen, de eerste en de eerlijkheid gebiedt mij te zeggen dat het regionaal landschap view al bestond nog voor ons bestuur hierbij was toegetreden. Een van de verwezenlijkingen in deze context is de opstart van de ploeg groenarbeiders. Het was een initiatief om voor langdurig werklozen en laaggeschoolde arbeiders een pool op te richten en die groenwerken op onder meer het gemeentelijk natuurpatrimonium te laten uitvoeren. Dat was een schot in de roos. De opdrachten groeiden gestaag. Het initiatief werd steeds belangrijker, in die mate zelfs dat uiteindelijk daarvoor een apart rechtspersoon, Lava, Landschapsbeheer Vlaamse Ardennen, werd opgericht. Inderdaad met dezelfde bestuursleden in de raad van bestuur en de algemene vergadering als het regionaal landschap. Niettegenstaande onze provinciale vertegenwoordiging in de bestuursorganen van het regionaal landschap is er bij mijn weten nooit een formele vraag aan de provincie gericht om formeel toe te treden tot de rechtspersoon, de VZW Lava. In elk geval schijnt dit Lava-dossier nooit ter goedkeuring aan de provincieraad te zijn voorgelegd. Maar vermits het initiatief als het ware organisch gegroeid is en men er steeds van uitgegaan is dat deze rechtsgeldige vertegenwoordiging in het regionaal landschap ook impliciet inhield dat de provincie op die manier rechtsgeldig vertegenwoordigd was in Lava, ik denk zeker en vast dat dit niet het geval is en het is voornamelijk dankzij onze collega Dirk Otte, die dit dossier bijzonder goed heeft opgevolgd en ik wens hem, evenals u, te feliciteren met het vele werk dat hij daarin gedaan heeft plus ook voor het oplossen van de persoonlijke problematiek mag ik wel zeggen, van de persoon die een beetje debet was aan de administratieve confusie om het zachtjes te zeggen. De heer Otte heeft dat opgelost. Wel, ik stel vast dat wij eigenlijk officieel afgevaardigd zijn voor het regionaal landschap maar niet een bestuurlijk engagement in Lava hebben. Het is pas nadat de minister naar advies op de werking van de regionale landschappen heeft geoordeeld dat er een strikte scheiding moet zijn tussen de bestuursorganen, dat deze anomalie aan het licht is gekomen. U weet dat op een bepaald moment de subsidies voor Lava geweigerd zijn, dat wij er persoonlijk bij de minister zijn tussengekomen. Dat is in orde gekomen, maar toen is ook gebleken dat we die zaak moeten claimen, dat dat gescheiden moet worden. De werking van Lava, meneer de voorzitter en beste collega's, is vooral op lokaal vlak van groot belang en geniet veel bijval van de diverse opdrachtgevers, gemeenten, bosgroepen Vlaamse Ardennen. Zelfs ons eigen PCM doet een beroep op Lava. En ze zijn allemaal, zonder uitzondering, bijzonder tevreden over de geleverde kwaliteit, over de dienstverlening en ze zouden het betreuren mocht Lava van het toneel verdwijnen. Niettegenstaande dat alles heeft Lava tijdens de voorbije jaren een schuldenlast opgebouwd

waarop u terecht doelt. Die moet afgelost worden en ook hier zijn door de minister in haar advies strikte voorwaarden opgelegd en moet er een strikt afbetalingsplan in acht worden genomen. Ik meen te weten dat in de mate van het mogelijke de VZW Lava hieraan tracht te voldoen. Ik mag zeggen dat Dirk Otte dat heel goed opvolgt. Inmiddels zal er door de raad van bestuur ook een businessplan zijn opgemaakt waaruit blijkt dat Lava wel degelijk toekomstperspectieven heeft maar waarbij nog een verdere sanering, onder meer bij het personeel, toch nodig zal zijn. Onze eerste bezorgdheid gaat natuurlijk uit naar het regionaal landschap waarin we bestuurlijk verantwoordelijk zijn en ook vertegenwoordigd zijn en dat we als een goede huisvader ervoor moeten waken dat de verdere werking van dit regionaal landschap niet gehypothekeerd wordt. Maar in de raad zijn we ook bezorgd over het voortbestaan van Lava zelf dat tenslotte toch een twintigtal arbeiders te werk stelt. Dat is niet niets, een twintigtal laaggeschoolde arbeiders. Stopzetting van hun activiteiten houdt onder meer in dat ook het afbetalingsplan niet zou kunnen nagekomen worden zodat door het stopzetten van Lava de afbetaling aan het regionaal landschap in gevaar zou komen. Wij hebben er dus alle belang bij dat Lava, weliswaar goed gecontroleerd en geleid, zijn activiteiten kan voortzetten om de schulden af te lossen.

De heer voorzitter

Meneer de gedeputeerde, neem een slok. Uw stem begint zeer rauw te klinken. Inmiddels zeg ik u maar dat de provincieraad vergadert met 71 leden, collega's. Dat is niet min voor een woensdag. Meneer Dauwe, u hebt weer het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik zal trachten het geduld van onze collega's niet te lang op de proef te stellen en ik zal trachten accurate antwoorden te geven. Op dit moment moet ik eigenlijk antwoord geven op de vraag van de heer Van Pee betreffende het milieuklachtenmeldpunt. Inderdaad worden elk jaar in de site waarover hij spreekt, een vijftig- tot zestigtal milieuklachten ingediend in de Gentse kanaalzone. Een belangrijk deel van deze klachten heeft inderdaad betrekking op de zeer onaangename geur, in het Vlaams gezegd stank, waarvoor Sonac als verwerker van dierlijk afval als vermoedelijke veroorzaker wordt aangewezen. Maar Sonac is niet de enige. Ook Cargil en Alco Bio Fuel zijn mogelijke veroorzakers van geurhinder. Deze geurklachten worden vanuit het meldpunt steeds doorgegeven aan de overheid, de overheid die bevoegd is voor de handhaving ervan, namelijk de Vlaamse afdeling milieu-inspectie. Wat is de stand van zaken? Momenteel worden er op vraag van de milieu-inspectie – de heer Van Pee heeft het gezegd – geurstudies uitgevoerd. De geurstudie van Sonac wordt uitgevoerd zoals gezegd door Vito in opdracht van de milieu-inspectie. Deze studie is nog steeds lopende. Bewoners in de buurt houden geurdagboeken bij. Eigenlijk, in de rand gezegd, historische bronnen voor de toekomst: geurdagboeken. Op al deze studies kan een saneringsvoorstel volgen en kunnen eventueel in de milieuvergunning ook een aantal milieuvoorwaarden opgelegd worden door de deputatie, maar ondertussen loopt nog steeds een schorsingsprocedure tegen Sonac. Er wordt gewacht op de uitkomst van het geuronderzoek. De deputatie kan de milieuvergunning schorsen bij gemotiveerde beslissing. Cargil en Alco Bio Fuel laten op vraag van de milieu-inspectie zelf een geurstudie uitvoeren en hiervan worden de resultaten binnenkort verwacht, namelijk tegen eind 2010. Ik vraag u om nog even geduld te hebben.

Op de tussenkoms, meneer de voorzitter, van ons geacht provincieraadslid Freddie van Eeckhout over de inplanting van grootschalige windturbines, moet ik zeggen dat wij de laatste maanden inderdaad overstelpt worden met milieuvergunningsaanvragen voor het oprichten van windturbines. Er zijn ook heel wat projecten opgestart. De aanvragen concentreren zich voornamelijk binnen de gebieden die in het provinciaal beleidskader windturbines worden aangeduid als potentiële zoekzones. Onze provincieraad heeft op 17 juni 2009 de aanvulling van het PRS met het provinciaal beleidskader definitief vastgelegd. Wij waren daarmee ongeveer de eerste provincie in Vlaanderen. De ligging van het project,

achtbare collega, in een potentiële inplantingszone is natuurlijk nog geen garantie dat voor dat bepaalde project automatisch de vergunning afgegeven wordt, zowel milieuvergunning als stedenbouwkundige vergunning. Er kunnen nog altijd lokale elementen zijn, milieuhinder zoals geluid en slagschaduw, veiligheidsaspecten en u haalt het terecht aan en ik moet zeggen, ik heb daar een bijzonder oog voor en ook bijzondere aandacht voor, esthetische aspecten, visuele vervuiling, bijvoorbeeld naast historische monumenten, kunnen aanleiding geven tot weigering van een aangevraagd project. Enkele aanvragen en projecten hadden betrekking op zones buiten de aangeduide inplantingslocaties en werden steeds resoluut geweigerd. Hierdoor bleven waardevolle gebieden tot nu toe buiten schot. De dienst milieu- en natuurvergunningen heeft een overzicht gemaakt van de aangevraagde projecten in de provincie Oost-Vlaanderen met vermelding van het aantal vergunde en/of geweigerde aanvragen. Dit overzicht en de toestand in september 2010, dus twee maanden geleden, geeft aan dat vanaf 2001 192 windturbines zijn aangevraagd. Hiervan zijn er 96 milieuvergund, namelijk 78 door de deputatie en dan uiteraard een twaalfal door de minister, hetgeen overeenkomt met een vergund vermogen 244,15 megawatt. Het is duidelijk dat wij soms moeten vaststellen dat er een zekere wildgroei bezig is en ik heb zelfs de député gesuggereerd om te kijken of wij de oude belasting op het windrecht niet kunnen uitvoeren. Ik wil geen mededelingen doen, maar soms gaat de wijze waarop men Vlaanderen als een lappendeken volprikt, dus diverse commerciële organisaties die letterlijk om dezelfde vechten wie de windmolen mag inplanten, te ver. Die concurrerende lobby heeft soms de allure van een Far West, toch wel minder frisse praktijken. In elk geval dateert de eerste milieuvergunningaanvraag voor windturbines al van het jaar 2001. Het aantal neemt explosief toe, in 2006 vooral na de publicatie van de nieuwe omzendbrief met een afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines en voornamelijk in 2009 na het van kracht worden van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening waardoor het ook mogelijk is geworden windturbines te plaatsen in agrarische gebieden. Van de 96, meneer de voorzitter, milieuvergunde windturbines is er evenwel een groot aantal waarvan de stedenbouwkundige vergunning geweigerd werd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Ik druk het dus goed uit. Aanvragen die een milieuvergunning gekregen hebben, hebben daarom niet altijd de stedenbouwkundige vergunning gekregen. Op basis van de beschikbare informatie zijn er ongeveer 40 windturbines waarvoor zowel de milieu- als de stedenbouwkundige vergunning voorhanden zijn en opgericht zijn of zullen worden. Verder blijkt dat de voornaamste zones waar windturbineprojecten in de provincie Oost-Vlaanderen worden ingeplant, zich vooral situeren langs de E17 en ten noorden van de E40. Ik heb hier de volledige lijst. U zult mij toestaan dat ik hem niet aflees. Er zal ook overleg wenselijk zijn met projectontwikkelaars en de elektriciteitsdistributiesector van de provincie Oost-Vlaanderen met het doel de sector in te lichten over geplande windturbineprojecten en te vernemen waar zich technische problemen voordoen rond de aansluiting op het net. We gaan dus een windmolenwerkgroep oprichten om te zorgen dat er een zekere coördinatie komt in de aanvragen en dat wij dus niet langer overstelpt worden, ook administratief niet, met kilometersdikke dossiers waarbij men aanvragen doet voor windmolens die toch niet geplaatst kunnen worden.

Wat de vraag betreft van onze collega Geert De Roo: in oktober is de eerste projectfase afgerond en heeft de deputatie ingestemd met drie gebiedsrapporten die een voorstel van streefbeeld en maatregelen bevatten. Daarmee startte de tweede projectfase, namelijk het informeren van gemeentebesturen en andere betrokken actoren over de projectdoelstellingen en de gewenste aanpak. En in november 2010, dus nu, worden de gemeentebesturen aangeschreven en kan een toelichting voor het college van burgemeester en schepenen worden geagendeerd. Daarna volgt een informatievergadering met de betrokken Vlaamse diensten. In overleg met de gemeentebesturen worden ook de niet-publieke actoren geïnformeerd, lokale, regionale verenigingen en organisaties, natuur, landbouw, toerisme, erfgoed en wildbeheer. Als tweede stap zullen de betrokken actoren in 2011 worden uitgenodigd voor een projectgroepbijeenkomst per gebied. In die vergadering zullen het streefbeeld, de maatregelen en concrete uitvoeringsprojecten in detail worden besproken om te komen tot een consensus en mogelijke samenwerking.

Op de vraag van mevrouw Christina Colen over het project "SNOOP" – ik zal het zo uitspreken – subsidiëring van erkende terreinbeherende natuurverenigingen, mevrouw Colen, voor de uitbouw van het Oost-Vlaams netwerk inzake milieu- en natuureducatie, actie 3: zoeken naar de mogelijkheid om SNOOP, subsidies voor netwerkontwikkende Oost-Vlaamse projecten, te reactiveren, daarvoor is 40.000 euro op de begroting voorzien. De twee erkende terreinbeherende natuurverenigingen van Oost-Vlaanderen, namelijk de VZW Durme en Natuurpunt, kunnen via het provinciaal subsidiereglement elk jaarlijks 20.000 euro opvragen voor de uitbouw van hun onthaalwerking. Hierdoor is er budgettaire op het begrotingsartikel eigenlijk weinig meer over voor het subsidiëren van netwerkontwikkende Oost-Vlaamse NNE-projecten. U stelt de vraag: wat is er misgelopen met SNOOP- of met SNOOP (Engels)-projecten? Zijn deze stopgezet en waarom? In 2010 was er geen budgettaire ruimte om SNOOP-projecten te ondersteunen. In 2009 werd bij een begrotingswijziging een deel van de werkingsmiddelen van het Provinciaal Natuur Educatief Centrum de Kaaihoeve besteed aan de SNOOP-subsidiëring. Doordat in 2010 de werkingsmiddelen van de Kaaihoeve in de eigen werking besteed werden, werd zo een begrotingswijziging niet opportuun geacht. De SNOOP-subsidie is echter een heel goed beleidsinstrument om de milieueducatieve sector via dergelijke projecten te ondersteunen. Sinds 2004 wordt deze sector immers projectmatig ondersteund en heeft het de laatste jaren in onze provincie ook bekendheid gekregen. Omwille van de degelijke werking is het dan ook niet wenselijk om dit project volledig af te schrijven en wordt afhankelijk van de budgettaire ruimte in de loop van het volgend begrotingsjaar al dan niet beslist om SNOOP opnieuw op te starten. Hierbij zijn twee factoren belangrijk, ten eerste het al dan niet aanvragen van de erkende terreinbeherende natuurvereniging van Oost-Vlaanderen en de ontvankelijkheid op basis van het provinciaal subsidiereglement voor de uitbouw van frontaalwerking en ten tweede de besteding van de eigen werkingsmiddelen. De toekenning van de SNOOP-subsidie mag echter de eigen provinciale natuur- en milieueducatieve werking niet ondermijnen en daarom wordt de reactivering van SNOOP steeds een evenwichtsoefening, afhankelijk van de eigen werkingkosten die toch altijd de voorrang moeten krijgen. SNOOP als project wordt momenteel inderdaad op de website nog vermeld omdat de opgebouwde naamsbekendheid voorlopig behouden zal blijven. Door het reglement van de website te halen wordt vermeden dat men aanvragen indient die men niet onmiddellijk kan gaan behandelen omdat er geen budgettaire middelen zijn. Hoeveel bedraagt de totale subsidie voor deze projecten, vraagt u. Wel, in 2010 werden geen SNOOP-subsidies toegekend. In 2009 werden aan zes projecten voor een totaal van 15.000 euro subsidies toegekend. Deze 15.000 euro werd via een begrotingswijziging van de eigen werkingsmiddelen op een bepaald artikel voorzien. Ik wil u ook zeggen dat in 2007 en 2008 er geen middelen voor SNOOP voorzien waren, wel in 2006 waar 10.000 euro werd toegekend. Tot daar in het kort de antwoorden op de diverse vragen, meneer de voorzitter.

De heer voorzitter

Goed, meneer Dauwe. Vraagt iemand het woord hierover? Meneer Van Eeckhout.

De heer Van Eeckhout

Meneer de député, uw antwoord voldoet mij en ik ben tevreden dat men daar subsidie gaat insteken, maar ik zou toch willen vragen: u weet dat de ministeriële omzendbrief voorziet dat ministers met drie van die windmolens moeten clusteren. Nu zijn er al een aantal promotors die ingevolge vroegere beslissingen van de deputaties zich aangemoedigd voelen om telkenmale individuele windmolens in te planten en ik denk dat het goed zal zijn dat iedereen zich aan die omzendbrief correct zal houden en dat men die richtlijnen die daar in feite geponeerd worden, ook op elk niveau correct zal invullen, aanpassen, toepassen ook, zodanig dat je een zekere structuur krijgt, want met minstens drie moet men het gebied structureel aanpassen. Dus ik zou toch de suggestie willen doen dat men ook op het niveau van deputatie die richting zal volgen.

De heer voorzitter

Meneer De Roo.

De heer De Roo

Dank u wel, meneer de voorzitter. Heel even nog over dat gebiedsrapport , meer bepaald over de vierde studie, daarin lees ik dat op Oost-Vlaams grondgebied een honderdtal agrarische bedrijven worden getroffen en er zijn geen gedetailleerde gegevens over de grootte of de productierichting van deze bedrijven ter beschikking. Ik weet, bij de discussie of bij het overleg zal terug de vraag gesteld worden naar een landbouweffectenrapport. Als men nu over dit gebied vier studies al heeft gemaakt richting natuur, zou het toch belangrijk zijn dat de belangrijkste gebruiker in dit gebied toch ook zijn studie krijgt en een landbouweffectenrapport wordt opgemaakt. Ik wil dat gewoon maar even meegeven omdat ik nu al weet dat die vraag zal gesteld worden.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Roo. Mevrouw Colen.

Mevrouw Colen

Dank u wel. Meneer de gedeputeerde, ik begrijp dus dat u wilt dat de naamsbekendheid van SNOOP blijft bestaan maar dat er eigenlijk niets wordt uitgetrokken. Ik vind dat een beetje tegenstrijdig. Het is zoals bijna bedrieglijke reclame. Je gaat naar de winkel omdat er op de folder een mooie aanbieding staat en je komt in de winkel en het is niet in voorraad. Dat kennen we. Ik vrees een beetje – ik heb niets tegen de erkende terreinbeherende natuurverenigingen – maar ik vrees een beetje dat hier de "groten" wel subsidie krijgen terwijl de kleinere projecten in de kou blijven staan.

De heer voorzitter

Meneer De Loor

De heer De Loor

Dank u wel, meneer de voorzitter. Zonder de discussie te willen verder zetten is eerlijk gezegd na het antwoord van de gedeputeerde mij nog steeds niet duidelijk welke rol het provinciebestuur in concreto , de bestaande deputatie vis-à-vis Lava vervult. Het is mij echt totaal onduidelijk en iedereen van de raad van bestuur. De gedeputeerde is aangeduid als voorzitter. Voor hem was dat Cindy Franssen, voor Cindy Franssen was dat Carina Van Cauter, bij mijn weten allemaal mensen die daar zaten namens de provincie vanuit het mandaat als provincieraadslid – ik ga het nuanceren. Hetzelfde geldt voor het ondervoorzitterschap. Dat is ook altijd een provincieraadslid geweest. In dit geval, ook vandaag, is dat Dirk Otte. Hij doet dat zeer goed en blijkbaar blijft de provincie daar op de oppervlakte een beetje rond de lijnen van het voetbalplein spelen. Dat antwoord hebben wij ook gehad in de raad van bestuur van de ambtenaar die het provinciebestuur daar vertegenwoordigt en ik heb dit vandaag opnieuw gehoord. We moeten het dan waarschijnlijk toch een keer uitklaren binnen een commissie of binnen de raad van bestuur van Lava, maar op dit moment is het echt wel zeer flou. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer De Loor, als de gedeputeerde en de ambtenaar hetzelfde zeggen, zou het kunnen gebeuren dat het zo is, denk ik. Zijn er nog tussenkomsten? Anders geef ik het woord voor de repliek. Meneer Dauwe repliceert.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik zal beginnen met het laatste. Het is inderdaad zo: men was in een confuse situatie al vele jaren. Niemand van ons treft daar enige schuld in. Dat is een gegroeid systeem waar wij – ik zal maar zeggen – in geprojecteerd waren. Meneer De Loor zegt het terecht. Wij dachten dat het een en dezelfde juridische structuur was. Dat blijken twee structuren te zijn en het is eigenlijk een beetje door een administratieve verwarring die gecreëerd is door een belangrijke ambtenaar in het regionaal landschap dat we daar bij wijze van spreken – ja Jo, gij ook – een beetje ingetuimeld zijn en het is pas nadat men op het ministerie de documenten grondig onderzocht heeft omdat er een tekort was op de rekening, dat men heeft vastgesteld dat juridisch de Provincie er eigenlijk niets mee te maken heeft. Dat is ook de reden waarom ik er eigenlijk als gedeputeerde nooit meer naartoe ga en ik wil u nog een keer zeggen: het is Dirk Otte die uit persoonlijke interesse zich dat project heeft aangetrokken en die dat eigenlijk weer terug in goede banen heeft geleid doordat op vraag van de bestuurders van Lava men eigenlijk terug dezelfde ambtenaar in dienst heeft genomen die dus nu niet meer de fouten van het verleden maakt en concreet afbetaling doet van de achterstallige schuld die Lava heeft aan het regionale landschap. Maar u hebt gelijk. Wij hebben daar geen mandaat in. Dat is ook zo. Ook mevrouw Van Cauter had daar geen mandaat in.

De heer voorzitter

Meneer De Roo, via hier. Geen debat tussen u beiden.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, inderdaad, ik sta erop als voorzitter. Ik ben daartoe nooit gemachtigd geweest. Ik heb ook nooit het voorzitterschap van een vergadering bijgewoond of aanvaard. Indien u mij zegt dat dat zo is, zal ik daarover een brief schrijven, want ik heb daar geen mandaat voor. Niet dat ik me eraan wil onttrekken, maar ik heb daar geen mandaat voor en ik kan u ook niet antwoorden wie mij daar als voorzitter benoemd heeft. Dat is nooit in de provincieraad geweest. Mij treft daarin in feite ook geen blaam, ik heb geen enkel document dat mij mandateert. Iemand die dat gedaan heeft, heeft uiteraard een onzorgvuldigheid begaan. Maar het is juist, wij hebben daar geen mandaat in. Wij hebben daar ook geen verplichting of verantwoordelijkheid in, dus de provincie kan niet aansprakelijk gesteld worden voor wat in Lava al dan niet gedaan wordt.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, zijt ge rond met uw repliek? Toch neen! Dat is alleen over Lava dat ge geantwoord hebt. Er zit nog meer in uw vulkaan. Allez, vooruit.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dan wat de vraag betreft – voor zover ik mij herinner – van mevrouw Colen, is het inderdaad zo. Ik heb u gezegd dat SNOOP in wezen een goed project is, dat we natuurlijk met budgettaire beperkingen zitten maar dat wij het niet volledig willen afschrijven. Het is niet om de mensen een rad voor ogen te draaien dat we gewoon die naam royeren. Wij laten dat bestaan in de hoop, zoals ik gezegd heb, dat wij binnenkort over de nodige budgettaire middelen beschikken om naast de werking van onze eigen diensten ook SNOOP verder te kunnen ondersteunen. Dat is de reden waarom onze administratie dat in die zin nog niet van

de website gehaald heeft. Indien men zou vragen dat wel te doen, is het voor mij ook geen probleem, maar we denken dat het iets van goed beheer lijkt om de zaak nu op een lauw vuurtje te houden tot wanneer wij terug de nodige financiering daarvoor hebben. Wat betreft de vraag van onze collega Van Eeckhout over de windmolens: het is inderdaad duidelijk dat windmolens maar in een cluster van drie moeten geplaatst worden en dat dat dan ook moet gebeuren en het gaat niet op dat drie verschillende eigenaars daar telkens ene windmolen komen plaatsen en wanneer er een wegvalt dat er twee overblijven en dat ze kunnen aanvragen om dat te vergunnen. Wij gaan het windmolenrichtplan duidelijk laten uitvoeren, trouwens ook meneer Hertog die uit de discipline van energie komt is dezelfde mening toegedaan. Wij gaan daar dus zeer nauwkeurig op toezien.

De heer voorzitter

Is dat voldoende, meneer De Roo? Vraagt nog iemand het woord? Dank u wel. Dan gaan we over naar cultuur. We gaan naar vier tussenkomsten, waarvan er drie algemeen zijn en één specifiek van mevrouw De Troyer. We gaan dus vier tussenkomsten over cultuur en een algemene tussenkomst houden en laten beantwoorden. Dan gaan we over naar de meer specifieke vragen. Ik vraag aan de raad – meneer De Loor moet om familiale redenen weg voor we in feite eindigen – of hij dan als eerste mag komen over Velzeke. Het is nu, meneer De Loor. Nu moet ge eerst spreken vóór de algemene tussenkomst. Hij zal antwoorden als ge iets zegt maar ge kunt uw vraag stellen. U hebt nu het woord.

De heer De Loor

Dank u wel, meneer de voorzitter en collega's en in het bijzonder meneer Franck. Meneer de voorzitter, ik zal zeer kort zijn. Ik was zeer aangenaam verrast. Ik dacht bijna uit een droom te ontwaken toen ik de vraag van collega Franck las: stand van zaken, vierde vleugel van Velzeke. Ik dacht: nu ben ik toch wel een ganse periode afwezig geweest, maar helaas vroeg hij mij vorige week: ik heb mij zeker vergist qua cijfer? Ik zei: ik denk het wel. We zijn inderdaad nog ondanks jarenlange inspanningen terug bij de derde vleugel maar misschien komt de vierde er ooit wel. Wie weet. Maar we gaan realistisch blijven en ons vooral nu op dit moment beperken tot de derde vleugel. Ik hoor nogmaals, meneer de voorzitter, na herhaaldelijk aandringen de voorbije vijftien jaar, toch nog wel eens vragen aan de gedeputeerde of het nu echt wel ernstig is, of men er nu echt wel werk van gaat maken. Uzelf, meneer de voorzitter, hebt hier nog in een andere hoedanigheid, minstens meer dan vier jaar geleden, gepleit voor de bouw van de derde vleugel in het pand Velzeke. Ik denk dat de plannen nu concreter zijn dan toen, maar anderzijds hebben zowel Rik Franck als ikzelf in de begroting gezocht naar het budget van 4 miljoen euro dat voorzien wordt maar we hebben het allebei niet gevonden en we zijn volgend jaar al in 2011. Dus, meneer de député, een verklaring graag voor de afwezigheid van een concreet budget in het budget. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Loor. Onthoud het. Dat is pro memorie. Dat is de laatste tussenkomst, maar hij heeft ze kunnen stellen omdat het ook een belangrijk item is. Het gaat over Velzeke. Dat is natuurlijk een provinciaal museum. Het staat altijd op de agenda en het is de altijddurende vooruitgang van Velzeke. Meneer Beke zal een eerste algemene tussenkomst doen over cultuur. Ik ga dat niet voorlezen, meneer Beke. Iedereen weet waarover het gaat. U hebt het woord.

De heer Beke

Dank u wel, voorzitter, gedeputeerde, collega's, meneer de griffier. Ik zal bij mijn algemene tussenkomst eerst een liberale kijk geven op het cultuur- en kunstbeleid, want dat geeft mij

dan een raam om van daaruit ons beleid te toetsen, vragen te stellen en eventuele voorstellen te suggereren. Vervolgens zal ik ingaan op cultuur als intermediair gegeven en ik denk dat dat vandaag de dag zeker een belangrijk punt is, om ten slotte ons beleid te toetsen aan de vorige punten. Ik hoop, meneer de gedeputeerde, dat onze cultuurdirecteur een meeluisterend oor heeft want ik denk dat het toch wel belangrijk is dat straks wanneer we het cultuurdebat voeren, ook onze ambtenaren en zeker het hoofd van onze dienst toch wel hoort en opvangt wat er in de raad leeft, maar ik neem aan dat bij gebreke daaraan aan u als goed huisvader dit ook zult doorspelen aan uw diensten, want ik denk dat hier in de komende uren veel zinnige vragen, opmerkingen en suggesties gedaan zullen worden. Meneer de voorzitter, gedeputeerde, collega's, cultuur scherpt de creativiteit aan. Het bevordert de ondernemingszin, de zelfontplooiing en de zelfredzaamheid van het individu. Open VLD is echter geen voorstander van een beherende of opleggende taak. Een liberale visie op cultuur houdt in dat het beleid wars van enige betutteling de nadruk legt op het individueel cultuurbeleven en zich richt tot het individu dat zelf zijn of haar keuzes kan maken. De burger is vrij om aan cultuur te doen. Alleen de mogelijkheden om aan cultuur deel te nemen moeten geboden en gewaarborgd worden door de overheid. Het is dus de taak van de overheid drempelverlagend te werken. Zowel de vrijheid van de consument om te participeren als de vrijheid van de kunstenaar om te produceren moet door de overheid evenwel gevrijwaard blijven. Belangrijk is te zorgen voor een directe link tussen cultuur en onderwijs en ik kom daar straks nog op terug. Men moet immers kinderen en jongeren leren omgaan met kunst en cultuur. Ik hoorde dezer dagen ook zeggen dat we ze ook zullen moeten leren omgaan met het beleven van de democratie en wellicht is dit een weg daartoe. Zij moeten hiervan als het ware kunnen proeven. Hierdoor zullen ze zich uit zichzelf meer geroepen voelen om te participeren aan de cultuur. De overheid ondersteunt vandaag heel wat niet-commerciële cultuurinitiatieven. In tijden van laagconjunctuur zal het beleid echter antwoorden moeten bieden op de vraag hoe we mogelijk met minder middelen het cultuurbeleid kwalitatief toch verder kunnen uitbouwen. Bij heel wat projecten die al jarenlang kunstmatig in leven worden gehouden, moet men die vraag durven stellen. Het stimuleren van jong talent alsook het vergroten van de internationale ambities is een van de beleidspunten van Open VLD. In de toekomst moet het meer mogelijk worden om initiatieven die op de grens liggen tussen het niet-commerciële en het commerciële te ondersteunen. De uitbreiding van het tax shelter-principe dat Open VLD voorstelt voor de podiumkunsten, biedt hier een uitweg. Dit zijn, voorzitter, gedeputeerde en collega's, voor Open VLD belangrijke uitgangspunten met betrekking tot het te voeren cultuurbeleid. Voor ons hier blijven cultuur en kunst een belangrijke hoeksteen van ons provinciaal beleid. Het heeft een lange traditie en het wordt door de Oost-Vlaming naar waarde geschat. Ons cultuur- en kunstenbeleid draagt bij tot de bekendheid van onze provincie. Het creëert een meerwaarde. Jonge kunstenaars krijgen kansen. Cultuur- en kunstenorganisaties kunnen dank zij de steun van de provincie hun doelstellingen beter realiseren. Er zijn de grote cultuurinitiatieven. Onze cultureel ambassadeur laat ze ons echt wel verder noemen. Zij waarderen onze steun. Zij zorgen voor cultuurevenementen met internationale uitstraling. Cultuur is dus voor ons ook een belangrijk aspect in onze regiomarketing. Bovendien is het een bijdrage in de sociaal-economische ontwikkeling van onze provincie. Daarnaast bevorderen wij met ons cultuurbeleid de participatie aan het culturele leven en de cultuurspreiding, alhoewel wij bij de cultuurspreiding – het is goed dat dat gebeurt – het ook zullen moeten blijven hebben over de ankerpunten van de cultuur. Dat zijn namelijk de steden. Die mogen we niet uit het oog verliezen. Nieuwe initiatieven krijgen een steuntje in de rug en dan zijn er onze eigen provinciale initiatieven. Dus ik zou zeggen: de balans is positief. Vooraleer ik stilsta bij een aantal provinciale kunst- en cultuurbeleidaspecten, wil ik toch wel enkele argumenten aanbrengen over welke meerwaarden het provinciale cultuur- en kunstbeleid creëert op het vlak van het bovenlokale beleidsaspect. Iets wat vandaag de dag met dat Groenboek, Witboek en zo verder zeker in de actualiteit staat. Ik begrijp daarom niet waarom het Groenboek stelt dat de provincies die toch een bovenlokale taakstelling hebben, niet meer bevoegd zouden zijn voor kunst en cultuur. Het is toch duidelijk dat sommige taken de gemeenten overstijgen omdat ze een breder draagvlak vereisen en het gemeentelijk

territorium onvoldoende is om een efficiënte en financieel rendabele werking te verzekeren. Dat geldt ook voor onze hoofdstad, ook voor Gent. Ik noem maar op: NT Gent (breder draagvlak en uitstraling dan Gent, Vooruit, opera, Capitol, Poëziecentrum, Bijloke muziekcentrum, STAM, MSK, straks de Waalse Krook en ik ben nog niet helemaal rond. Ik denk dat we dat toch in de balans moeten leggen en duidelijk moeten maken dat deze taken, door het feit dat ze grens- en territoriumoverschrijdend zijn, zelfs voor een grote stad als Gent ook mede onze steun hebben en verdienen. Andere taken overstijgen per definitie de lokale sfeer omdat die van een andere aard zijn dan de gemeentelijke taakbehoefte. Hier bedoel ik vooral de coördinatie- en planningstaken die in een ruimer streekverband waargemaakt moeten worden. De belangrijkste functies van het bovenlokale, zeg maar intermediaire niveau, zijn: de schakelfunctie, de coördinatie- en planningsopdracht en het realiseren van bepaalde verzorgingstaken, zijnde onze eigen opdrachten en taken die we vervullen. De provincies zullen hun eigen taak vooral moeten vinden in het sturen, het adviseren en begeleiden van een evenwichtige culturele ontwikkeling. Dat omvat o.a. het coördineren van streekvoorzieningen, het stimuleren van regionale samenwerkingsverbanden, de aanpak van witte vlekken, dus ook het creëren van eigen initiatieven, en zorg voor gespecialiseerde culturele voorzieningen. Deze opdrachten en bevoegdheden houden onmiskenbaar keuzemomenten in. Zij dienen gesitueerd in een visie op de veelzijdige ontwikkeling van de streek als geheel. Dus vragen ze ook om politieke verantwoording, dus een politiek mandaat. In Vlaanderen is en blijft dus, meneer de voorzitter, collega's, op het vlak van cultuur- en kunstbeleid duidelijk een intermediaire beleidsopdracht, dus een opdracht voor de provincies. Overlopen nu enkele beleidsinitiatieven elkaar, laten we die dan toetsen aan de hoger gestelde uitgangspunten. Er is ten eerste ons overdrachtenbeleid. Hierbij valt vooral de structurele ondersteuning op en in mindere mate de projectmatige. Ik heb er in het verleden ook al op gewezen: directe ondersteuning sluit beter aan bij wat ik daarnet gezegd heb. Het laat veel gericht bovenlokaal beleid toe in zijn vele vormen. Wij kunnen experimenten ondersteunen, het opstarten van een project, innovatie, uitbreidingsactiviteiten, investeringen, het zich richten op bepaalde doelgroepen of thema's, het opzetten van samenwerkingsinitiatieven. De ontvangers moeten zich evenwel inschrijven in de door de provincie vooropgestelde bovenlokale beleidsdoelstellingen en de uitstraling van de provincie. Het overdrachtenbeleid zal dus in die zin volgens ons best wat bijgestuurd worden. Ten tweede onze culturele ambassadeurs. Zij beantwoorden zonder twijfel aan de hoger gestelde uitgangspunten. Bovendien genereren zij ook een duidelijke cultureel-economische meerwaarde. Dus onze steun daarvoor is verantwoord. Indien wij, voorzitter, gedeputeerde, collega's, niet meer zouden bevoegd zijn voor cultuur, dan is het de vraag of er nog wel eens regionale concerten zullen plaatsvinden, of een tentoonstelling. Wellicht moeten er dus ook in de toekomst nog wat betere afspraken gemaakt worden met onze culturele ambassadeurs tot het promoten van de provincie. En ik wil mijn voorstel van vorig jaar toch nog eens herhalen en een pleidooi houden om onze culturele initiatieven in onze provincie in categorieën onder te brengen, te categoriseren. Ten eerste op het bovenste vlak de culturele ambassadeurs met een internationale uitstraling. Ten tweede de grote culturele initiatieven, bijvoorbeeld de Capitole, Bijloke Muziekcentrum. Ik heb er daarstraks een hele reeks genoemd. Ze hebben een sterke bovenlokale uitstraling, dus eerst internationaal, ten tweede de bovenlokale uitstraling. Dan ten derde de groep van waardevolle bovenlokale initiatieven die zich in onze provincie voordoen. Maar ik pleit er ook voor dat de provincie gebaat is bij een vorm van koppelingssamenwerking met de grote projecten van Gent. Ik noem STAM, Museum Schone Kunst, het Smak, want het zijn alle initiatieven met een grote uitstraling, vaak een grote internationale uitstraling. Gent heeft immers – we mogen dat duidelijk stellen – als Vlaamse culturele hoofdstad naam en uitstraling, meer dan de provincie. We mogen dat niet ontkennen. Er zijn de vele internationale erkenningen die Gent de laatste jaren heeft gekregen: UNESCO-muziekstad, de meeste authentieke stad enzovoort. Het is een lange reeks geworden. Ten derde, voorzitter, gedeputeerde, collega's, onze eigen provinciale initiatieven en instellingen. Dan kom ik bij het Caermersklooster dat er meer en meer in slaagt belangrijke projecten te realiseren en dus een belangrijke uitstraling heeft. In die

context kan de realisatie van de derde vleugel borg staan voor een toekomstgerichte meerwaarde, want er is behoefte aan ruimtes voor kleinere concerten, lezingen, academisch-culturele activiteiten die dat dan mogelijk zouden maken, en het Pandhof biedt voldoende mogelijkheden ook voor openluchtevenementen. Dus mijn vraag is hierbij: wat zijn de verdere plannen en vooruitzichten voor het Caermersklooster? Dan kom ik ten vierde bij ons museaal provinciaal museumbeleid. Wij ondersteunen de Oost-Vlaamse musea door middel van het milieuconsulentschap. En subsidies, want regionale, erkende musea moeten wij nu subsidiëren als provincie, niet meer Vlaanderen en dan is er ons eigen museum PAM Velzeke. Ze hebben nu uitzicht op een bijkomende noodzakelijke ruimte met de nieuwbouwinname en de derde vleugel in Velzeke, maar ik herhaal dat we toch te bescheiden blijven. In vergelijking met andere provincies blijven we toch wat te bescheiden. We moeten wat ons museum betreft met haar twee vestigingsplaatsen, meer ambitie hebben. Vooral de werking van het PAM moeten we laten groeien, dus moeten we ook wat meer investeren en vooral innovatieruimte creëren. Het feit – en dat is een positief gegeven – dat de leiding nu in handen is van twee provinciale conservators heeft tot gevolg dat er meer samenwerking ontstaat en dat er betere communicatie is. We moeten de beide conservatoren dus steunen in hun ambitie in de uitbouw van het PAM tot een landelijk erkend museum, want dan zullen deze kosten gedragen worden door Vlaanderen, tenzij ze natuurlijk verder van het Groenboek zouden verdwijnen. De nieuwe ruimtes bieden hen daartoe meer mogelijkheden, want in wezen is het PAM immers open cultuur- en erfgoedcentrum. Dat brengt mij dan, gedeputeerde, tot het Francia Media-project. Een belangrijk project waarbij het PAM deelgenoot is. Maar misschien is het goed om straks in de antwoorden te horen wat dat concreet betekent voor ons, voor PAM-Ename Velzeke en hoe we daar op zullen inspelen in dat belangrijke internationale project Francia Media. Dan kom ik bij het provinciaal erfgoedbeleid. Dit decreet voorziet in een geïntegreerde werking met betrekking tot archief, volkscultuur, musea maar ook erfgoed op het vlak van muziek, literair erfgoed maar ook het digitale erfgoed. Provincies krijgen de opdracht een depotwerking op te zetten. Geen eigen depot uitbouwen, dat hoeven zij niet te doen, maar wel een regierol spelen en de samenwerking bevorderen. Mijn vraag die ik hieraan koppel is: hoe ziet u de concretisering hiervan? Want het lijkt mij toch logisch dat er een goede betrokkenheid daarbij zou zijn, ook van onze musea. Welke zijn de acties die de provincie tot op heden daartoe heeft uitgevoerd en welke zijn gepland? Hoe zal de provincie in het licht van het Groenboek wel of niet invulling geven aan respectievelijk het roerend en onroerend erfgoedbeleid? In de conceptnota onroerend erfgoedbeleid verwijst men naar het Groenboek. Eigenlijk is het al een beetje een voorafname. Men maakt een concept en dat is het Groenboek. Dat is nog niet bediscussieerd maar dat is al een voorafname door de minister in die conceptnota. Men verwijst naar het Groenboek en de afschaffing van de koppelsubsidies waar we altijd wel voor gepleit hebben. Daar staat in: de koppelsubsidies voor de werkzaamheden aan beschermde monumenten. U weet, de provincie heeft daar ook een belangrijke bijdrage in. Dat zou dus afgeschaft worden, maar die gelden van de provincie zouden toegevoegd worden aan de Vlaamse restauratiepremiebudgetten, alhoewel het niet uitgesloten wordt – staat daar in de tekst – dat gemeenten nog bijdragen zouden leveren maar dan op vrijwillige basis. Deze maatregel kan dus serieuze gevolgen hebben voor ons cultuurbudget en mijn vraag is: wat is uw standpunt dienaangaande? Dus een terugtreden uit het erfgoedbeleid en een beperktere regierol voor het depotbeleid wordt ons dus toegeschoven. Daarnaast is er vanuit het Groenboek nog enkel het streekgerichte bibliotheekbeleid en eigen instellingen indien zij niet door een ander niveau kunnen worden overgenomen. Dat alles binnen een gesloten taakstelling. Ik hoop dat het die kant niet opgaat. Maar is er al verder over nagedacht door onze diensten wat het concreet zou betekenen als dat snode plan zou doorgevoerd worden? Wat zou dat betekenen voor ons provinciaal cultuurbeleid? En is daarover, meneer de gedeputeerde, al een gesprek geweest met de cultuurminister? Het debat lijkt mij in elk geval nuttig maar ook dringend. Ik denk dat we dat dringend moeten voeren. Ten slotte, voorzitter, gedeputeerde, collega's, nog een paar kleine aandachtspunten.

- 1) De Waalse Krook. Dat staat voor het eerst in ons budget ingeschreven. Zal dit onverkort worden gehandhaafd en uitgevoerd, of is het wachten op de resultaten van de besprekingen van dat fameuze Groenboek?
- 2) Er blijft, gedeputeerde, het moeilijke dossier van het VZW-expertisecentrum. Wij waren akkoord met een uitdoofscenario. Blijft dit scenario gehandhaafd?
- 3) Ik vroeg in het verleden reeds meer aandacht voor een betere en intensere culturele samenwerking en uitwisseling met onze buurprovincie Zeeland, maar ik merk daar eigenlijk weinig van. Wat is de concrete situatie?
- 4) De transversale cel die we opzetten in cultuur. Dat is een nobele gedachte, maar wat is de concrete opdracht daarvan? En is teamwork dan het uitgangspunt? Want ik denk dat dat belangrijk is. Wanneer men dwars gaat samenwerken is het ook belangrijk dat de verschillende actoren in een hecht en een echt team kunnen samenwerken op voet van gelijkheid. Anders leidt het ongetwijfeld tot conflicten.

Voorzitter, gedeputeerde, collega's, ik besluit. Innovatie, netwerking, samenwerking, bijvoorbeeld tussen onze musea en het toerisme en het onderwijs, een transversale samenwerking in het beleid tussen cultuur, landbouw, toerisme, milieu-educatie, onderwijs, sociale economie en de buitenlandse relaties kan onze culturele werking meer in het daglicht plaatsen en een meerwaarde geven en een flinke bijdrage tot onze regiomarketing. Het cultureel ondernemerschap moet verder gestimuleerd en geprofessionaliseerd worden. Voorzitter, gedeputeerde, collega's, cultuur is niet alleen de kwaliteitsverhoging van het leven, het vorm geven aan de samenleving, het uiten van creativiteit, het scheppen van het schone en soms het controversiële, het leven aangenaam maken. Cultuur creëert voor onze provincie een meerwaarde en een bijdrage tot een grotere bekendheid en ik ben ervan overtuigd en heb aangetoond in mijn tussenkomst dat cultuur voor de provincie als intermediair bestuur een opdracht moet blijven, maar het is aan ons en aan ons alleen om dat duidelijk te maken. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Beke. We gaan over naar een tweede thematische tussenkomst. Mevrouw Greet de Troyer. Werkstraffen in het beleidsdomein cultuur. Zijn er initiatieven mogelijk? Mevrouw.

Mevrouw De Troyer

Meneer de voorzitter, meneer gedeputeerde, collega's, zoals u weet heb ik vorig jaar eveneens een pleidooi gehouden voor de organisatie en de ondersteuning van werkstraffen. Ik stel vast, samen met de rechtbank inderdaad, werkstraffen zijn zeer goed, niet enkel voor de veroordeelde zelf – en "de veroordeelde" is een groot woord aangezien het uit een waaier bestaat van kleine studenten die een brommertje opfokken tot iets zwaarders. Misdadigers mag ik het niet noemen, doch mensen die om welke reden dan ook de wet hebben overtreden, zodanig dat de tussenkomst van een rechter nodig is of een raadsheer in graad van hoger beroep toch een werkstraf kan uitspreken als alternatief voor de geldboetes en de gevangenisstraffen. Het is ook een mogelijkheid om de overbevolking in onze gevangenis tegen te houden en ik stel vast dat tal van beleidsdomeinen – ik denk dan aan onze gedeputeerde Peter Hertog in het beleidsdomein van de Gavers – die werkstraffen goed te ondersteunen. Ik stel vast in heel veel steden en gemeenten dat die organisatie ook goed wordt ondersteund en nu vraag ik inderdaad, meneer gedeputeerde: ook in het beleidsdomein cultuur denk ik toch dat er tal van initiatieven kunnen genomen worden. Ik verwijs en ik ga zeggen dichters denken, denkers of rebellen zouden het niet beter kunnen verwoord hebben dan meneer Beke's lofzang over cultuur en de meerwaarde hiervan. Ik kan zo'n lofzang niet zingen voor gestraften, zal ik het maar noemen, maar ik vraag toch de nodige tussenkomst om in het domein van cultuur die initiatieven toch te organiseren en te ondersteunen. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Troyer. Het is wel een zeer edele tussenkomst. Dat is zacht gezegd. Mevrouw Verheirstraeten, voorzitter van de vierde commissie, u hebt het woord. Erfgoed, streekmonumentenzorg, culturele ambassadeurs, musea, sociaal-cultureel werk. U hebt het woord, mevrouw.

Mevrouw Verheirstraeten

Dank u wel, voorzitter, collega's. Meer dan ooit worden provincieraadsleden vandaag geconfronteerd met opmerkingen en vragen waarom de provincie moet blijven bestaan, welke zin dat heeft. En in het kader van ons provinciaal cultuurbeleid kan ik dan o.a. wijzen op de vele inspanningen die de provincie levert om aan de Oost-Vlamingen en vele Oost-Vlaamse verenigingen kwalitatieve cultuurmogelijkheden te geven. Als we dan nog wat concreter worden en ik heb het dan over de toelage die de provincie geeft aan de vele plaatselijke en regionale organisaties en verenigingen en waarover naar de toekomst toe veel vragen rijzen, dan worden de wenkbrauwen gefronst. Voor komend jaar is er meer zekerheid. In de culturele sector zullen opnieuw bijkomende middelen gegeven worden aan verenigingen om hun werking verder te ontwikkelen. Hoe beperkt deze toelagen ook zijn, het is een waardering die de provincie uitspreekt naar het werkveld in de culturele sector. Hun werk draagt bij tot het ontwikkelen en verstevigen van sociale netwerken, iets wat onze democratische samenleving vandaag heel hard nodig heeft en de provincie dan ook best goed blijft ondersteunen. Cultuur is geen luxe maar is broodnodig voor de mens. Bezig zijn met cultuur is ook bezig zijn met welzijn. Cultuur is ook economisch belangrijk. Het culturele gebeuren draagt hoe dan ook bij aan de economische ontwikkeling. Daar moeten we ons goed bewust van zijn bij de beoordeling van de vele initiatieven die genomen worden. Ook in deze sector en de aanpalende worden heel wat mensen tewerkgesteld. Investeren in cultuur is investeren in de toekomst. Als we een paar subsectoren binnen het culturele gebeuren bekijken, dan kunnen we met genoeg vaststellen dat met de nodige aandacht gezorgd wordt voor ons erfgoed. We hopen dat dit beleid verder gezet wordt en dat de nodige inspanningen blijvend gebeuren om de bevolking wakker te houden over ons sociaal-economisch, cultureel en architecturaal erfgoed. Onze bekommernis voor de musea en de initiatieven die in dit kader genomen worden, ook voor de musea in meer landelijke regio's, is groot. En dan de Sint-Baafskathedraal. De restauratie is een flinke hap in het provinciaal budget. Terecht wordt dit monument voor de toekomst gerestaureerd en bewaard. We volgen dit dossier dan ook nauwlettend op en kijken vol belangstelling uit naar de verdere realisatie van de restauratie. Ik wil ook graag nog herinneren aan wat ik vorig jaar aanhaalde. Waarom zou men binnen de inspanningen die onze provincie levert het eigen personeel niet jaarlijks een cultuurmoment aanbieden? Dit gebeurt toch ook vanuit de sportsector. Ieder jaar wordt een sportdag voor ambtenaren georganiseerd. Waarom geen cultuurmoment voor hen? De jaarlijkse concerten door Oost-Vlaamse jonge solisten zijn een vaste waarde geworden binnen het cultuurdomein van de provincie. Ze zijn ontegensprekelijk belangrijk voor deze jonge muzikanten. Deze concerten zijn bijzonder waardevol en ze lokken ook heel wat publiek naar de raadszaal, wat uiteraard voor het herkenbaar maken van de provincie niet onbelangrijk is. Blijven doen dus. Van de culturele ambassadeurs die ook flink wat toelagen krijgen, verwachten we dat ze zich laagdrempelig opstellen naar het publiek toe en de verschillende regio's in onze provincie niet vergeten. Het festival van Vlaanderen is hiervan een mooi voorbeeld. Meneer de député, er gebeuren vanuit cultuur heel veel inspanningen naar de Oost-Vlaamse bevolking toe en dat waarderen wij ten zeerste. Ik verwijs in dit verband heel graag naar de tentoonstelling in Laarne over het zilverwerk en meer recent naar de tentoonstelling over "Ze zijn goed aangekomen" en deze die nu loopt in het Caermersklooster over Tati, gewoonweg schitterend en men ziet, de bevolking komt. Ook dit zijn zaken die best zouden blijven gebeuren. En met het cultuurbeleid dat het komend jaar gevoerd wordt willen we graag dat de volgende aandachtspunten verweven

worden als rode draad: toegankelijkheid en betaalbaarheid ervan voor iedereen, de verschillende vormen van cultuur, woord, dans, muziek, beeldende kunst, moeten allemaal kansen kunnen krijgen. Een gebiedsgerichte werking waar niet alleen de grote steden aan hun trekken komen maar ook de landelijke regio's. En ten slotte, meneer de député, dank voor de ondersteuning van u voor de werking van de vierde commissie. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Verheirstraeten. Laatste tussenkomst. Dan komt de repliek op de vier tussenkomsten. Meneer Franck, kritische beschouwing in verband met cultuurbeleid. Stilvallende projecten. Het subsidiebeleid is ondoorzichtig. Stiefmoederlijke behandeling van cultuur door het Vlaams gewest. Meneer Franck, u hebt het woord.

De heer Franck

In deze tijd van Groen-, Wit-, Zwartboeken proberen de provincies uit alle macht hun bestaansrecht te verantwoorden. Niet zelden wordt verwezen naar de provincie als redboei voor een aantal organisaties in diverse maatschappelijke geledingen zoals sport, onderwijs, milieu, landbouw en cultuur. Heel wat organisaties hebben in het verleden aangeklopt bij de provinciale overheid en naargelang de kleur van de deputatie en de geopolitiek kregen nogal wat projecten steun. Deze steun is bijna eeuwigdurend. Eens steun, altijd steun, lijkt de leuze van dit bestuur. Gevolg is dan ook dat ditmaal voor alles samen voor 8.500.000 euro aan subsidies verleend werden aan zo'n 150 groeperingen uit de kunst- en cultuurwereld. Grote happen van dit bedrag gaan naar onze culturele ambassadeurs en naar de NV Capitale. Maar toch wordt een niet onbelangrijke som verdeeld over tientallen organisaties waarvan we niet direct meer de link zien met de doelstellingen die door de directie cultuur gehanteerd worden. Vroeger is in deze raad reeds geopperd en ik heb gehoord in de tussenkomst van meneer Beke – tussen de lijnen hoor ik dat terug – dat er misschien eens bekeken moet worden of al deze projecten nog voldoen aan de criteria en of er geen systeem moet komen waarbij een volledig andere visie ontwikkeld wordt om deze subsidies toe te kennen. De tijd en energie die nu gaat naar controle of projecten nog voldoen aan de criteria kan dan gaan naar een proactief zoeken naar nieuwe visies en nieuwe projecten die mogelijk beter voldoen aan de beleidsopties van dit bestuur. Een belangrijk argument in deze is ook dat de provincie donor is geworden met als bloedgroep Opus. Ze is met andere woorden een universele gever. Mensen en groepen vragen subsidies, de provincie doneert, maar niemand weet wat de provincie aan provinciegeld gegeven heeft. Wie weet dat STAM voor een deel betaald is met provinciale middelen? Wie zal weten dat de Waalse Krook voor een deel gesubsidieerd is door deze provincie? Maar vooral: wie van de honderd kleinere projecten waar de provincie bijspringt, weet dat een deeltje van de werkingsmiddelen of soms de volledige werkingsmiddelen uit de algemene middelen komen van de provincie? Terecht stelde de eerst gedeputeerde van deze deputatie dat de deputatie een soort Plopsaland is, met dat verschil dat iedereen wel weet wie kabouter Plop eigenlijk is maar dat niemand weet wie kabouter Gul of kabouter Klus is, namelijk de provincie. Om in de televisiesfeer te blijven: de deputatie speelt soms Tita Tovenaar. Bij problemen klapt het bestuur in de handen en alles wordt nieuw. Enkel weet men niet wie hier over de brug is gekomen.

Ik sprak over nieuwe projecten die nu mogelijk niet aan bod kunnen komen. Jammer genoeg komen bestaande projecten ook niet aan bod. Tot vervelens toe moet ik wijzen op twee knelpunten die symptomatisch zijn: het Erfgoedcentrum op de Ename site en het Caermersklooster. De achtergrond ga ik niet meer uit de doeken doen. Ik weet dat de herhaling steun is voor een goed geheugen maar ik ga niet overdrijven. Beide projecten zijn een restant uit een vorig bestuur, wel met dezelfde samenstelling als het huidige bestuur en hebben nog een aantal andere zaken gemeen, namelijk de hoge kostprijs en de leegstand. Het Caermersklooster in het centrum van Gent wordt terecht als een stadskanker beschouwd door de bevolking. Zo mooi de tentoonstellingsruimte is, zo ruïneus ligt de rest van dit middeleeuws gebouw erbij. De reden is soms letterlijk te noemen. Het gebouw is

dermate onderkomen dat slechts door noodherstellingen uit te voeren te voorkomen is dat het gebouw volledig instort. Herstelling is noodzakelijk, maar ontegenwoordig duur. Hulp van het Vlaams gewest is noodzakelijk, maar die beloofde hulp blijft uit. En de reden is volgens ons niet ver te zoeken. Het bestuur weet niet wat men met dit gebouw kan, wil of zal doen. Het is niet meer dan normaal dat Vlaanderen dan de beurs dichthoudt zolang Oost-Vlaanderen geen project voorlegt. Wat kan gebeuren met deze site, is in het verleden door ons en door andere collega's in deze raad al aangehaald. Ik voeg hierbij: de binnenkoer kan gebruikt worden in samenwerking met onze culturele ambassadeurs tijdens het Festival van Vlaanderen of tijdens het Internationaal Filmfestival door bijvoorbeeld een film in de open lucht met live muziek te projecteren. Neem deze suggestie gerust mee wanneer we ongetwijfeld in 2011 nog maar eens in de vierde commissie voor de zoveelste maal zullen brainstormen over de toekomst van dit gebouw. Expertisecentrum Ename is hetzelfde fenomeen. Na vele vragen hier en in het Vlaams Parlement is in 2010 eindelijk een doorbraak gerealiseerd om dit gebouw in gebruik te nemen en de vele miljoenen euro's te laten renderen. Onze grote vriend, minister Bourgeois, heeft eindelijk beloofd een deel van dit gebouw te huren voor zijn diensten. De enige voorwaarde: de provincie moet een plan voorleggen wat er met de rest van het gebouw zal gebeuren. Tot op heden hebben we van de deputatie hierover nog geen enkele nota mogen begroeten. Deze inertie zal ons in 2011 zuur opbreken. Terecht heeft onze voorzichtige eerste gedeputeerde geen huurinkomsten genoteerd in het budget. Bourgeois zal wachten met de invulling van zijn deel van de huurovereenkomst. De Vlaamse regering zit op droog zaad en elke eurocent die niet moet uitgegeven worden zal in de portemonnee van Bourgeois blijven steken. Ook hier wacht de vierde commissie vol ongeduld op een teken van leven van dit bestuur. Ter informatie: jaarlijks moet de Oost-Vlaming 18.000 euro betalen voor de verlichting, verwarming, bewaking, eigenlijk de instandhouding van dit gebouw. Jaarlijks moet de provincie een veelvoud hiervan uitgeven aan de afbetaling van de lening van meer dan 5 miljoen euro zonder dat er ook maar één euro aan de inkomstzijde verblijft. Om te eindigen in de culturele sfeer: ik voel me soms als de figuur "de Schreeuw" van Edward Munch. Wat hier net gezegd is, is in de vorige jaren ook gezegd in overtreffende trap, maar het blijkt een roep in de woestijn. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Dauwe, wij verwachten uw repliek op die vier tussenkomsten.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, achtbare collega's, dank u wel. Bedankt voor de belangstelling. Ik dank zowel de voorzitter van de vierde commissie, mevrouw Verheirstraeten, de ondervoorzitter van de vierde commissie, de heer Beke, alsook de twee vertegenwoordigers van de Sp.a en mevrouw Greet de Troyer, voor hun positieve opmerkingen en ook de heer Franck voor een aantal kritische opmerkingen waarop ik kort zal antwoorden. Ik wil inderdaad zeggen, voorzitter, dat de teksten die voorgelegd werden door de vier sprekers, zeer interessant zijn en inhoudelijk fundamentele beschouwingen bevatten over de rol van cultuur en cultuurbeleving in de huidige en in de toekomstige samenleving en vooral over de cruciale rol die de provincie als intermediair orgaan hier kan en inderdaad moet blijven spelen. De tussenkomsten, meneer Beke, zullen inderdaad aan de bestuursdiensten in extenso overgemaakt worden met het uitdrukkelijke verzoek deze niet alleen grondig te lezen en te evalueren, maar ook te bespreken in een bijzondere zitting van de provinciale cultuurcommissie. Wat de beschouwingen zijn nopens de gevolgen van de invoering van het Groenboek of het Zwartboek voor cultuur in Vlaanderen, ik kan niet anders dan uw kritische beschouwingen onverkort bijtreden. Ik weet dat de gedeputeerden – u weet dat ook – voor cultuur van de verschillende provincies alles in het werk stellen om met alle middelen van recht en met de in het metier gebruikelijke politieke lobby en drukmiddelen de nefaste gevolgen van dit Zwartboek – ik mag dat zeggen – voor cultuur in Vlaanderen volledig af te

wenden. Dames en heren, ik moet ook mevrouw Verheirstraeten bedanken voor haar uiteenzetting over de werking van cultuur in onze provincie waar zij de nadruk legt op de gedegen visie en het nut van een verdere cultuurwerking in onze provincie ten bate van de hele Oost-Vlaamse bevolking en zeker in the days after het Groenboek. Wij gaan ons inderdaad met de provincie, meer speciaal met haar steunpunt, de vierde commissie, blijven inzetten om de bevolking wakker te houden voor ons sociaal-economisch, cultureel en architectonisch erfgoed.

Wat nu de concrete vragen betreft, om te beginnen met de heer Johan Beke: inderdaad op zijn vraag over het cultuur- en kunstenbeleid – niet dat het geen provinciale bevoegdheid meer zou zijn – is het zo dat onze provinciale vertegenwoordigers het nodige gedaan hebben om dat met de bevoegden te bespreken? Ik kan vermoedelijk zeggen ja. Er is verscheidene keren overleg gepleegd. Het diensthoofd cultuur was daar niet bij aanwezig maar het waren alle gedeputeerden voor cultuur die samengekomen zijn op het kabinet van mevrouw Schauvliege. Zijn concrete vraag is of voor de Waalse Krook een budget staat ingeschreven en of dit onverkort zal worden uitgevoerd. Of wij dit afwachten, zo vraagt hij zich af, op de presentatie van het Groenboek. Ik kan zeggen dat de diensten kunst- en cultuurspreiding van de provincie het saldo van het vast kapitaal ten bedrage van 475.200 euro in december 2010 zullen voorleggen in de provincieraad. Ik denk dat de op stapel staande interne staatshervorming op dit ogenblik, voorzitter, geen invloed heeft op het provinciaal engagement inzake bibliotheekbeleid, want daar gaat het over. In het Groenboek interne staatshervorming dat op 23 juli 2010 door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, werd uitgegaan van het concept dat de provincies voortaan alleen nog bevoegd zullen zijn voor grondgebonden materies maar voor het beleidsdomein cultuur stelt het Groenboek dat onze provinciebesturen weliswaar zullen terugtreden uit het beleidsveld cultuur, maar enkel nog een aantal beperkte bevoegdheden zullen krijgen. Nu zal een van deze gesloten taakstellingen op het vlak van cultuur bestaan niet alleen uit het depotbeleid, maar ook uit het streekgericht bibliotheekbeleid. En aangezien het streekgericht bibliotheekbeleid in het Groenboek aan de provincie toegewezen blijft, is er op dit moment dus geen aanleiding om de deelname aan de Waalse Krook in vraag te stellen. De heer Beke vraagt of de provincies in het kader van het erfgoedbeleid, belast met de coördinerende en regisserende rol, die regiefunctie inzake het depotbeleid verder zullen kunnen uitvoeren. Wel, de regiefunctie met betrekking tot het depotbeleid is een nieuw speerpunt voor het provinciaal beleid dat ook – ik heb het al gezegd – in het Groenboek aan de Provincie wordt toegewezen. Het is een van de weinige taken op cultureel gebied die aan ons eigenlijk digitaal zouden toekomen. Onze eigen erfgoedmedewerkers hebben heel wat ervaring met de behoeften op dat vlak waar wij ons supplementair in 2010 een contractuele personeelsdienst voor zes maanden hebben aangetrokken om de problematiek verder te onderzoeken. Wat de depotproblematiek betreft zullen wij wellicht twee richtingen uitgaan. Ten eerste een richting die te maken heeft met de ondersteuning van allerlei bestaande of nog te ontwikkelen initiatieven van derden op dat vlak. De tweede richting heeft te maken met het op poten zetten van een noodzakelijk transitdepot en nooddepot. Van de Vlaamse overheid ontvangen wij daarvoor financiële middelen. Dat is dan ook de positieve kant van de zaak, namelijk 300.000 euro vanaf 2014, te besteden aan het depotbeleid, en vanaf volgend jaar al 71.000 euro voor het personeelsbeleid.

Op de vraag hoe de provincie in het licht van het Groenboek wel of niet invulling zal willen geven aan respectievelijk het roerend en het onroerend erfgoedbeleid, moet ik zeggen dat in het Groenboek het zwaartepunt van het onroerend erfgoedbeleid enerzijds bij de Vlaamse overheid en anderzijds bij de gemeente gelegd wordt, niet bij de provincie. Bij restauraties zullen de provincies er dus niet meer tussenkomen via het stelsel van de koppelsubsidies. Bij de beschermingsprocedure zullen de provincies geen advies meer geven. De provincies zelf hebben jarenlang gepleit voor het afschaffen van het stelsel van de koppelsubsidies. U weet, meneer Beke, met koppelsubsidies aan wettelijk beschermde monumenten hebben wij niets te maken in die zin dat wij geen enkel injunctierecht hebben, dat we alleen maar moeten uitvoeren wat de minister beslist. Het afschaffen van dat stelsel van koppelsubsidies zal zeker niet door onze provincies worden betreurd.

Wat beschermingsprocedures betreft is het de Vlaamse overheid die de procedure voor de wettelijke bescherming inzet, voortaan zonder voorafgaand advies van de provincies. Het advies van de provincies bij wettelijke beschermingen is tot nu toe decretaal bepaald als zijnde een van de talrijke adviezen die de Vlaamse overheid inwint, maar van een echte beleidsruimte voor de provincie was ook tot op heden geen sprake. Over andere aspecten van het onroerend erfgoedbeleid wordt in het Groenboek eigenlijk niet gesproken. De provincies pleiten er al lange tijd voor de preventieve zorg voor ons patrimonium volwaardig op zich te nemen en daarover wordt noch in het Groenboek noch in de conceptnota onroerend erfgoed concreet gesproken. Dat terrein is veelomvattend. Sinds 1992 doen de provinciebesturen bijzonder ernstige inspanningen onder meer door onze provinciale monumentenwacht. Preventieve zorg betekent beginnen met informatie naar de burger over het belang van het patrimonium en een aansporend onderhoud. 'Wij doen dat door te werken via erfgoedconsulenten, gerichte publicaties, tentoonstellingen, het ondersteunen van erfgoedprojecten en het uitschrijven van erfgoedprijzen. En u spreekt over Francia Media. Dat is een Vlaams internationaal project waarbij onze provincie betrokken is via het PAM. Het PAM van zowel Ename als van Velzeke. U vraagt: wat is onze concrete betrokkenheid bij dit project? Het Francia Media-project is een grootschalig door de Europese Commissie erkend project dat loopt van 2010 tot 2015, waar tien Europese landen aan deelnemen, heel België, concreet Oost-Vlaanderen. Het gaat in totaal om een budget van 4.000.280.000 euro. Er zijn drie Oost-Vlaamse partners, het EEC dat participeert met een bedrag van 50.000 euro en de beide PAM's, Velzeke en Ename, jaarlijks elk voor 25.000 euro aan personeelsinzet. Wij betalen niets, maar wij zetten een equivalent aan personeel dat er al is, in. Dat betekent dat er jaarlijks 100.000 euro medefinanciering is, rechtstreeks of onrechtstreeks, vanwege onze provincie Oost-Vlaanderen, en dat hetzelfde bedrag door Europa wordt teruggestort. Dat project zoals u weet, heeft een aanvang genomen op 1 november 2010 en in 2015 zal een erfgoedroute ontwikkeld zijn die ook Velzeke en Ename aandoet en zal blijven aandoen. Er zal een grootschalige tentoonstelling ingericht worden, voorzien in 2010, en er zullen ook colloquia en tentoonstellingsmomenten aan verbonden worden. Uw vragen betreffende het expertisecentrum: wat gebeurt er? Wij waren akkoord over een uitloopscenario. Blijft dat gehandhaafd? Inderdaad, dat blijft gehandhaafd. U hebt de ontwerpen in de begroting gezien. Waar wij vroeger 285.000 euro gaven, is dat nu beperkt tot 50.000 euro om het bestaande personeel – je kunt het zomaar niet op straat zetten – af te bouwen. Dat is duidelijk besproken en voor het Francia Media-project, dus wij bouwen dat concreet af. De bedoeling is dat wij de resterende personeelsleden nadat de spirit, de geest – u weet wie ik bedoel – naar het buitenland vertrokken is, niet verder aanzwengelen. Dat is klaar en duidelijk, maar wij hebben natuurlijk onze verplichtingen te nemen in het kader van arrangementen die we vroeger hebben aangegaan.

U vraagt ook naar de samenwerking met onze buurprovincie Zeeland. Mijn confrater, meneer De Buck weet dat op een aantal economische vlakken er een zekere samenwerking bestaat. Anderzijds, meneer Beke, u bent ook altijd op die vergaderingen aanwezig. Ik zou zeggen dat de liefde van het noorden naar het zuiden toe eigenlijk een beetje krenterig is. Wij doen altijd ons best, zijn zeer gul. Wij willen ook projecten steunen, maar wij stellen toch vast dat men eigenlijk vanuit Zeeland niet met veel concrete zaken over de brug komt. Het enige gelukke project is u bekend maar voor het overige weet u ook dat deze samenwerking weliswaar wenselijk is, maar eigenlijk toch wel op een laag pitje staat.

Uw volgende vraag betreffende de toekomst van het Caermersklooster werd trouwens ook gesteld door de heer Franck. Ik kan zeggen dat wij hebben voorgelegd dat het Caermersklooster als eerste en belangrijkste hersteld wordt. In de begroting was door technische fouten het herstel van de vleugel aan de Vrouwenbroeders niet opgenomen. U weet intussen dat een budgetwijziging gebeurd is of zal gebeuren – dat is beslist op het conclaaf – dat in elk geval met de concrete aanpak van de restauratie van die vleugel, dus de vleugel aan de straatkant met ook de toren met de gotische trap, effectief aangepakt wordt. Ik heb deze morgen toevallig nog de betrokken diensten daarover vragen gesteld. Men is dus bezig. Dit dossier wordt in 2011 effectief vervolgd.

De vraag: wat gaan we daarmee doen? Er is denk ik op een vorige vergadering in de raad geantwoord dat wij deze vleugel gaan gebruiken voor culturele invulling, dat we die gaan gebruiken voor een grote tentoonstellingszaal voor een accommodatie voor cultuur. Ik ga hier niet uitwijden, voorzitter. Men zegt altijd: waarom beslist ge dat allemaal niet? U weet, de kaarten in de provincie worden regelmatig dooreen geschud. Bepaalde diensten hebben nooit gesuggereerd om daar onze cultuurdiensten in onder te brengen. Dus is natuurlijk het Zuid gekocht. Het is allemaal niet zo simpel. Wij stellen voor: laat ons concreet op relatief korte termijn het plan uitwerken en invullen. Welnu, wij werken uit: de restauratie van dit belangrijke complex dat toch ook een paar miljoen euro zal kosten. Het is fenomenaal. Wij doen dat en beschouwen dat nu voor cultuur. Wat de andere vleugel betreft aan de stadzijde, is dat een zaak die we later kunnen beslissen in functie van de wijzigingen die de volgende legislaturen eventueel zullen invullen. Het is niet aan ons.

Wat betreft de vraag van onze collega Greet de Troyer over alternatief gestraften is het zo dat het inderdaad mogelijkheden biedt. Inderdaad werkt ons Caermersklooster, mevrouw De Troyer, al sinds 2007 met alternatief gestraften voor de volgende functies: assistentie in het onderhoud van het gebouw en dienstruimten, ten tweede assistentie bij het toezicht houden op tentoonstellingen en op de bezoekers en ten derde assistentie bij de op- en afbouw van tentoonstellingen. Op dit ogenblik – en dat is een antwoord op uw vraag – werken er drie werkgestraften tijdens deze Tati-tentoonstelling om te assisteren en toezicht te houden. Tijdens de opbouw van de Tati-tentoonstelling hadden we ook een andere werkgestrafte – ik denk dat het iemand was met goede vingers aan zijn lijf – die heeft meegewerkt aan de opbouw van de tentoonstelling. Op dit moment zijn er nog drie aanwezig. In de periode 2007-2010 werden in dit kader in ons provinciaal molencentrum vijf werkgestraften tewerkgesteld. Afhankelijk van hun eventuele opleiding en voorbereidend gesprek verrichtten zij administratieve werkzaamheden, ondersteuning bij de schoonmaak, ondersteuning van het depotonderhoud en ook bij het onderhoud van de molens in de werkloods. Ik denk op die wijze een antwoord gegeven te hebben op uw vraag. Dus we werken inderdaad al sinds 2007 met alternatief gestraften.

Wat de tussenkomst betreft van onze achtbare collega Rick Franck: ik begrijp eigenlijk niet waarom ons raadslid stelt dat ons beleid betreffende Ename, Velzeke, Caermersklooster eigenlijk slabakt. Vooral wat de werking betreft is dat zeker niet waar. De beide sites van het PAM werken zeer goed. Ze kregen er recent nog regionale erkenning voor en ons Caermersklooster organiseert jaarlijks een aantal spraakmakende tentoonstellingen. En ik ben blij te mogen zeggen dat u ook regelmatig de openingen bijwoont. Ik denk dat u eerder de infrastructuur bedoelt, maar ook dat moet ik eigenlijk tegenspreken. De kredieten voor de derde vleugel van het PAM werden in 2010 ingeschreven zullen, niet benut omdat het dossier toen niet klaar was, genomen worden in 2011. Dat dossier loopt en het bestuur ziet erop toe dat in 2011 de eerste steen zal gelegd worden. Het patrimonium heeft beloofd dat alles in orde zal zijn, niet op een zondag na Pasen, maar deze maand komt dat in de provincie.

Wat het erfgoedcentrum Ename betreft: zeer binnenkort wordt aan de bevoegde minister een businessplan overhandigd. Het is klaar. Het ligt op mijn bureau. Er moet nog een aantal zaken aan bijgeschaafd worden, maar het is klaar. Maar ik mag u toch altijd zeggen dat men niet een steen moet werpen naar onze cultuurdiensten. Wij doen ons best om iets samen te stellen dat eigenlijk de minister had moeten doen, want het was aan de minister om dat in te vullen. Zij hebben het niet gedaan. Wij doen nu hun werk en ik zal er ook duidelijk bij schrijven: als het niet goed is, doe het dan zelf beter. Ge had het beter moeten doen maar ge hebt het niet gedaan. Wij hebben een uitgebreid plan klaar. Dat zal uiteraard besproken worden. Het moet dus eerst klaargemaakt worden. Het omvat ongeveer veertien bladzijden en zal een duidelijke invulling geven aan datgene wat er allemaal kan gebeuren en dat ook overeenkomt met een aantal elementen die de minister nu in verband met depotbeleid en cultuurbeleid in zijn Groenboek zegt, dus ik kan het moeilijk weerspreken. Wanneer we dat hier besproken hebben, zal dat goedgekeurd worden. Ik veronderstel dat men dan toch niet meer zal kunnen terugkrabbelen. Mocht dat gebeuren, dan moeten we natuurlijk iets anders doen. Maar zij gerust. Het is klaar. Het is niet eenvoudig, want wanneer we dat hals over kop

en overhaast zouden gedaan hebben, dan zou het onvolledig geweest zijn. Wij zijn dus daarmee geconfronteerd een maand of drie geleden en intussen is het klaar. U zult het binnenkort ook zien.

Het dossier van het Caermersklooster – dat heb ik al gezegd – is opnieuw opgestart. Dat het een tijd stil lag, is zeker niet de verantwoordelijkheid van de deputatie. U moet ook weten dat wij maar kunnen werken op dit moment met subsidies. Wij moeten daarvoor subsidies krijgen. Mochten wij zomaar beginnen met bouwen en afbreken, dan zou u ons terecht verwijten: u laat miljoenen aan subsidies liggen. Maar wij kunnen de subsidies zelf niet geven. We moeten dus eerst een akkoord krijgen van de bevoegde minister. Wel, dat is nu klaar. Met andere woorden: onze administratie werkt daar verder aan.

U hebt het ook nog, meneer Franck, over de vele kleine subsidies die we toekennen en u stelt dat het eigenlijk niet direct een taak is voor de provincie. Ik heb daar een enigszins andere mening over. Ik denk dat de laatste jaren veel gesnoeid is in kleine subsidies en dat de vrijgekomen middelen verdeeld werden over diverse steunpunten, maar anderzijds meen ik dat het een perfecte taak blijft voor de provincies om jonge, kleine en waardevolle initiatieven een groeikans te geven. Dat is iets dat onze provincie altijd gedaan heeft. Wij zijn de provincie met het best uitgewerkte cultuurbeleid van alle Vlaamse provincies. Dat zijn dus alle collega's. Wel, wij hebben daarmee de naam, de faam en de renommee opgebouwd. Veel van die kleinschalige zaken die wij gesteund hebben zijn ondertussen uitgegroeid tot respectabele instellingen en dat is ook de reden waarom wij tot nu toe, behoudens dat de raad het zou afkeuren, eigenlijk op die weg verder gaan.

Meneer de voorzitter, ik denk daarmee kort geantwoord te hebben op de verschillende tussenkomsten.

De heer voorzitter

Wie vraagt nu het woord? Meneer Liebaut, dan meneer Franck. Nog iemand? Meneer Liebaut en mevrouw De Troyer.

De heer Liebaut

Meneer de voorzitter, toch een kleine tussenkomst om mijn verbazing uit te drukken over wat de gedeputeerde gezegd heeft in verband met de Waalse Krook. Hij zegt – en ik neem aan dat dat het standpunt is van de deputatie – dat volgens het Groenboek de regionale bibliotheekwerking toegewezen zou blijven aan de provincies en dat er geen enkele reden is om het engagement naar de Waalse Krook op de helling te zetten.

Bij mijn weten is daar een verschil tussen bibliotheekwerking – het woord is hier duidelijk – en -infrastructuur. Infrastructurele subsidiëring is iets gans anders dan bibliotheekwerking. Dat is mijn interpretatie van de woorden, maar het tweede, en dat is veel belangrijker, is dat wij naar het verleden toe ons engagement in de Waalse Krook hebben gegeven en we blijven daarbij, maar dat dat toch conditioneel was in die zin dat men dan toch niet de hele culturele bedoening krijgt van onze provincie die inderdaad zo waardevol is en zo sterk uitgebreid. Ik bevestig gewoon de woorden van de gedeputeerden. We hebben een hele sterke culturele sector en die sector werd inderdaad voor ons niet op de helling gezet ingevolge de beslissing van de Vlaamse gemeenschap. Als men vanuit sommige hoeken enthousiast reageert op dat Groenboek en op de plannen betreffende de stadsgewesten, regiobesturen enzovoort, zou ik er toch voor willen pleiten: laat ons toch even wachten en toch minstens de stok die men achter de rug heeft, daar te houden en ons engagement naar de Waalse Krook toe toch een beetje conditioneel te stellen. Wat dat betreft wil ik toch enige duidelijkheid stellen. Dit is een persoonlijk standpunt, voorzitter. Ik heb mijn fractie daaromtrent niet geraadpleegd, maar ik neem toch enige afstand wat die woorden betreft. Ten tweede: dat is dan aan onze collega. Men kan zich rechtstreeks richten tot onze collega, maar het is via u dat ik het doe. Ik zou toch willen wijzen op de ondersteuning vanuit de provincie aan die kleine organisaties zoals hij dat noemt. Ik begrijp dat dat waarschijnlijk ook onder de koepelorganisatie valt, die dus de werking verzekert vanuit onze provincie. Onze

collega schijnt niet te begrijpen hoe belangrijk deze ondersteuning is. Hij weet blijkbaar ook niet hoe zeer deze ondersteuning wordt gewaardeerd, al sinds jaar en dag, want sommige engagementen ter zake van onze provincie zijn al zeer oud en dateren al uit de negentiende eeuw, zou ik zeggen. Binnen de kringen van al die kleine organisaties weet men dat ook te waarderen. Het treft mij trouwens ook dat uitgerekend zij inderdaad zeer goed weten bij wie ze moeten zijn om die ondersteuning te krijgen. Men kent de provincie niet, zegt men altijd, maar blijkbaar in die kringen is dat wel geweten. Bovendien, ik stel toch vast dat men in die publicaties, die annonseringen, telkens melding maakt van de provinciale ondersteuning. Ik zie toch, jaar na jaar, sinds men die ondersteuning heeft, dat men daar ruimschoots aandacht aan geeft en de provincie en vedette stelt. Ik zou ter zake dus bij onze collega willen pleiten voor enige voorzichtigheid. Bovendien wordt die ondersteuning telkens door de administratie gecontroleerd. Ik ben zelf voorzitter van een van die regionale verenigingen, voorzitter, die een kleine maar zeer waardevolle ondersteuning van de provincie krijgt, maar elk jaar moeten wij onze documenten voorleggen en bewijzen wat wij met die ondersteuning gedaan hebben en wij worden elk jaar, indien dat niet beantwoordt aan de doelstellingen die de provincie ons voorhoudt, bedreigd met het schrappen van die ondersteuning. Ik neem dat de provincie helemaal niet kwalijk, integendeel. Dat is terecht. Dus alstublieft, laat ons hopen dat de ondersteuning van al die kleine organisaties inderdaad behouden kan blijven en als de weerklank van die provinciale hulp in een organisatie als STAM of de Waalse Krook verloren zou gaan – dat is misschien mogelijk, ik kan en wil dat niet beoordelen – maar wat de kleine betreft, alstublieft, daar is dat niet het geval en ten tweede is dat uiterst waardevol.

De heer voorzitter

Meneer Franck.

De heer Franck

Kort zoals gewoonlijk. Ten eerste wordt er terugverwezen naar het Groenboek. Ik blijf dat ook altijd zeggen: op 23 juli is het Groenboek goedgekeurd door de Vlaamse regering waar CD&V en Sp.a in participeren. Dat is de eerste opmerking.

De tweede opmerking in tegenstelling tot vroegere gelegenheden: ik denk dat de gedeputeerde niet goed naar mij geluisterd heeft of de tekst niet goed gelezen heeft. Ik heb in mijn tekst op geen enkele manier gezegd dat de Ename niet goed werkt, Velzeke niet goed werkt, het Caermersklooster niet goed werkt of de culturele dienst niet goed werkt. Dat heb ik niet gezegd. Ik daag u uit om dat eventueel eruit te halen. Ik heb enkel over de infrastructuur gerept en daar blijf ik bij. Mijn standpunt is: als ge voor het Caermersklooster geen plan voorlegt, gaat Vlaanderen nooit met geld over de brug komen. Dat wil niet zeggen dat men het Caermersklooster moet afbreken en dat ze dan gaan zeggen: provincie, hebben we iets verkeerd gedaan? Nee, ge moet een plan naar voren brengen, zowel naar infrastructuur als naar bedoeling van wat ge ermee gaat doen en dan kunt ge volgens mij naar Vlaanderen gaan met de vraag om geld. Dan hebt ge een budget en dan weet ge wat Vlaanderen eventueel kan of wil geven.

Derde opmerking: meneer Liebaut, ik ben er 100% zeker van dat de organisatie of de organisaties waar u in zit, gesteund worden door de provincie en dat zij wel degelijk weten dat de provincie gul geweest is en gul wil blijven. Maar er zijn op het ogenblik 150 projecten die gesteund worden, waar ik de 4 of 5 grote uithaal. Ik ben altijd tegen de steun aan NV Capitole geweest, maar die zegt heel prominent dat zij steun krijgt van Oost-Vlaanderen. Ik wil dat maar vermelden. Die mensen doen inderdaad hun werk zoals men het moet doen, maar ik durf niet te zeggen dat die andere 95 of 96 projecten waar u niet in zit en die 5 grote projecten uiteindelijk een ambassadeur zijn voor de provincie en dat zij zeggen: dank zij de provincie overleven wij. Het zou een heel slecht systeem zijn als men enkel kan overleven met geld van de provincie. Dat is eigenlijk iets dat meneer Beke in een vorige tussenkomst gezegd heeft. Dan moet ge eigenlijk zeggen: hebben zij bestaansrecht of moeten wij ze als provincie inderdaad boven water houden? Dit betekent voor de administratie veel werk, het

betekent voor henzelf ook veel werk want zij moeten bewijzen dat zij leven. Zij moeten bewijzen dat zij met dat geld kunnen werken. Mijn standpunt naar nieuwe projecten toe is: als men een aantal administratieve zaken zou kunnen vermijden, dan betekent dit dat bepaalde projecten niet meer gesteund worden en kan de energie gaan naar even waardevolle projecten die bijvoorbeeld meer bereik hebben over twee gemeenten samen, projecten die inderdaad gaan over de volledige provincie. Ik denk in dit geval ook – mevrouw Verheirstraeten heeft dat ook gemeld – aan het Festival van Vlaanderen dat inderdaad een heel groot bereik heeft, maar er zijn andere projecten van onze culturele ambassadeurs die zuiver stadsprojecten zijn en dan moet ge dat ook een keer durven zeggen. Als ge het een zegt, moet ge ook het ander durven zeggen.

De heer voorzitter

Meneer Franck, u hebt op het verzoek van meneer Liebaut niet geantwoord. U doet het via mij. Ik heb dat zo begrepen. U zegt, het is van levensbelang in de zin van: als dat weggaat kunt ge nog inkomsten hebben, maar dat is het kleine verschil om te overleven dat komt van de provincie. Dat heb ik zo begrepen. Dat is ook voor de grote projecten zo. NTGent leeft alleen van de subsidie van de overheid, ook van ons. Toch blijven ze bestaan. U moet opletten met uw zeer liberale tussenkomst: als ge niet kunt leven zonder de provincie, moet ge ermee stoppen. Dat vind ik een rare stelling. Het zou mij niet moeten interesseren, maar ik wil het dossier mee helpen bepalen. Mevrouw De Troyer.

Mevrouw De Troyer

Meneer de voorzitter, ik dank u. Meneer de gedeputeerde, ik dank u inderdaad voor uw antwoord en de tewerkstelling van werkgestraften in het Caermersklooster sedert 2007 en als ik het goed onthouden heb, vier tot zeven. Mag ik daaruit afleiden dat u een extra inspanning zult doen omdat u mij daarstraks gezegd hebt dat er een aantal werkgestraften zeer goed waren in handenarbeid, wetende wat men per gerechtelijk arrondissement en ik ga naar het uwe verwijzen, meneer de gedeputeerde – voor wat betreft beroepshalve natuurlijk Dendermonde en ik houd dan nog even in petto Gent – wat men per gerechtelijk arrondissement per dag aan werkstraffen oplegt? Ik zou het aantal werkstraffen niet durven noemen dat dagelijks door de politierechters en Dendermonde's correctionele rechters wordt uitgesproken en ik hoor hier dan vier tot zeven. Dat aantal is zeer weinig. Wij horen ook als advocaten in de wandelgangen dat dit systeem van werkstraffen door het succes zal verdwijnen omdat men niet zoveel plaatsen meer heeft en ik denk – ik heb straks het Festival van Vlaanderen horen noemen – dat er op tal van gebieden binnen uw beleidsdomein toch nog extra plaatsen gecreëerd kunnen worden om zo een ondersteuning te geven. Ik dank u.

De heer voorzitter

Meneer de gedeputeerde, wilt ge antwoorden?

De heer gedeputeerde Dauwe

Ik wil er inderdaad op antwoorden, eerst en vooral op onze fractievoorzitter de heer Liebaut. Het was inderdaad niet mijn bedoeling om de visie van de eerste gedeputeerde, noch van de fractievoorzitter, tegen te spreken betreffende de relativiteit van het Groenboek en zijn impact op onze visie naar de Waalse Krook toe. Ik heb alleen willen onderstrepen dat inderdaad de Waalse Krook in onze oorspronkelijke visie eigenlijk geen Gentproject was alhoewel het in Gent staat, maar eigenlijk een provinciaal project is dat niet alleen voor Gent is maar ik zou willen zeggen een centrum van kennis en cultuur in zijn nieuwe vormen, breedbandtechnologie enzovoort, voor heel de provincie, en dat in die zin bekeken moet worden wat wij moeten doen. Het kan niet dat het in Gent komt en de provincie het zou willen afschaffen. Ik heb alleen willen zeggen dat er in principe geen onverenigbaarheid zal

zijn, mocht het Groenboek toch gerealiseerd worden. Dat betekent niet dat ik akkoord ben met het Groenboek en dat we niet wantrouwend, zelfs vijandig, moeten staan ten opzichte van de punten die daarin naar voren komen en vooral de tussenkomsten van de hoofdstad Gent zelf naar onze culturele werking. Dat is een eerste punt.

Het tweede punt wat betreft mevrouw De Troyer over de werkgestraften. Ik wist niet dat er zoveel werkgestraften rondlopen. Ik moet zeggen dat ik sinds ik député ben, minder op wat men noemt het paleis kom. Aan goede handwerklieden is inderdaad een tekort. Ik moet eerlijk zeggen dat ik voor uw vraag ook eigenlijk niet wist dat het in die mate mogelijk was. Ik zal ook bij de vele diensten waar cultuur toch enige betrekking mee heeft – ik denk aan het Festival van Vlaanderen enzovoort – discreet vragen, want het is toch iets om te bezien, of er geen mogelijkheid is om die mensen daar in een of andere vorm te werk te stellen.

Wat betreft de tussenkomst van meneer Franck: ik noteer dat u niet expliciet gezegd heeft dat de werking van de cultuurdiensten in de musea slecht is. Ik mag anderzijds ook wel zeggen dat wij met onze projecten ook een beetje gebonden zijn aan de realiteit. U zegt dat wij voor het Caermersklooster een volledig plan moeten inbrengen. Dat is ten dele juist. Wij worden betoelaagd per vleugel omdat het zo complex is en men aanvaardt ook op het ministerie dat we natuurlijk wel een inrichtingsplan hebben voor de vleugel waarvoor wij concreet subsidie vragen. Ik kan dus alleen maar vaststellen dat onze diensten nu gesteld hebben dat het is voor de verdere uitbouw, zoals hier overeengekomen, van de museale functies en dat men daar in Brussel voorlopig mee tevreden is en op basis daarvan ook de nodige subsidies zal geven.

Ben ik volledig geweest of is er iemand overgeslagen?

De heer voorzitter

Meneer Van Vooren

De heer Van Vooren

Meneer de voorzitter, mij is het nog altijd niet duidelijk, maar heeft de deputatie nu de intentie om haar verplichting ten overstaan van de Waalse Krook ten volle waar te maken of is de uitspraak van de burgermeester van Gent voldoende om dat terug te schroeven?

De heer voorzitter

Meneer Dauwe heeft daar waarschijnlijk wel een antwoord op, maar de eerste gedeputeerde zal namens de deputatie antwoorden. Meneer Vercamer. Meneer Joris wil ook het woord.

De heer Joris

Ik wens niemand het woord af te nemen, maar er zijn nog twee vragen daarover. Zou het niet beter zijn het onderwerp de Waalse Krook uitputtend te behandelen nadat de twee andere interpellanten, o.a. meneer Franck en mijn collega De Jaeger ook hun vraag hebben gesteld zodat het allemaal in één keer grondig behandeld kan worden?

De heer voorzitter

Het is wel zeer uitdrukkelijk behandeld in de algemene tussenkomst. En natuurlijk, dat moet ik zeggen, voor straks ook, maar in verband met de onduidelijkheid die er is tussen meneer Dauwe en bijvoorbeeld de fractieleider van de CD&V: zijt ge akkoord dat het op het moment zelf behandeld wordt? Meneer Van Vooren is altijd een linient man zoals de Engelsen zeggen en dus zal hij luisteren op het moment zelf. Ik keek naar mevrouw Colen, maar het is

meneer Van Vooren die de vraag gesteld heeft. Zij natuurlijk met haar Engelstalige afstamming, ook met het woord SNOOP en niet snoep. Maar we gaan het behandelen op het moment zelf dat de interpellanten alleen spreken over de Waalse Krook. Akkoord? Goed. Het is 16.30 uur. We gaan nog niet stoppen. Ik zal nog zeven tussenkomsten laten houden en morgen dan weer zeven anderen en dan beantwoordt hij de vijftien – het zijn er vijftien over cultuur. Dat is wel veel om allemaal aan te horen. Ik ga ze splitsen. Vandaag zijn het er zeven. Gaat u daarmee akkoord? De raad knikt. De eerste tussenkomst: Cultuurspreiding en kunsten. Phaedra Van Keymolen: Grootletterboeken: blijft de werkwijze in de toekomst behouden? Mevrouw Van Keymolen en niet Keymeulen zoals iedereen zegt

Mevrouw Van Keymolen

Dank u wel, meneer de voorzitter, geachte collega's, de provincie Oost-Vlaanderen ondersteunt het streekgericht bibliotheekbeleid en geeft hiertoe subsidies aan de openbare bibliotheken. Het is vaak niet mogelijk voor alle openbare bibliotheken, zoals bijvoorbeeld bibliotheken in kleinere gemeenten, om alle werken zelf aan te kopen en aan te bieden aan de lezers.

De heer voorzitter

We luisteren, collega's. Mevrouw.

Mevrouw Van Keimolen

Ik denk hierbij aan boeken voor specifieke doelgroepen zoals anderstalige werken of boeken voor slechtzienden. Bibliotheken kunnen zo bijvoorbeeld grootletterboeken gebruiken van de bibliotheek in Gent die hiervoor een financiële tegemoetkoming krijgt van de provincie Oost-Vlaanderen. Ik vroeg mij af of deze werkwijze in de toekomst behouden zal blijven. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van Keymolen. Meneer Van Gucht. Bedenkingen bij de doelstellingen voor de verdere ontwikkeling van de scheepswerven Baasrode. U heeft het woord, meneer Van Gucht.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter, collega's. Het is niet de eerste keer en het zal waarschijnlijk ook niet de laatste keer zijn dat ik hier tussenkom over de scheepswerven in Baasrode. Het is niet verwonderlijk: een dossier voor de voorkeur ligt je nauwer aan het hart en is makkelijker op te volgen. Meneer de gedeputeerde, in de voorliggende beleidsnota vinden we een zeer beknopt maar ook een zeer vaag item over de scheepswerven. Ik citeer het even: "de provincie zet zich in voor de verdere ontwikkeling van de scheepswerven van Baasrode tot een volwaardige erfgoedsite voor het vaderlands erfgoed. Specifieke aandacht zal gaan naar de publieksvriendelijke ontsluiting van de verschillende onderdelen van de site en naar de uitbouw van een depotwerking." Wanneer ik het budget erbij neem en de beleidsnota en de diensten hebben mij het ook op de commissie expliciet bevestigd, in tegenstelling tot vorig jaar zijn er in het budget 2011 geen concrete middelen voorzien voor specifieke projecten. En specifieke projecten met specifieke problemen zijn er nogal wat op de site. Zo zijn de vorig jaar gebudgetteerde leuning voor de dokken, in tegenstelling tot wat de commissie beweerde, nog steeds niet geplaatst. Rond het grote droogdok is voor de veiligheid gedeeltelijk een ontsierende werfafsluiting geplaatst, beter bekend als Heras hek. Het kleinste dok ligt er zonder enige reling of bescherming bij. In dat kleine dok ligt een motorspits langzaam weg te rotten, want stilstaand water is nefast voor een motorschip. Een schip moet in stromend water liggen ofwel in een droogdok, maar niet iets ertussenin. De

dienst waterwegen en zeekanaal was naar het schijnt bereid om het eventueel om te plaatsen, maar op de site is geen geschikte elektriciteitsaansluiting. Sterker nog, het nieuwe zeegebied, door de provincie gebouwd, beschikt niet eens over een eigen elektriciteitsaansluiting. In de kelder van het oude gebouw is een aftakking gemaakt, er is een teller tussen gezet, het verbruik wordt een beetje geschat en zo verreken men het met de provincie. In het kader van de uitbouw van de depotwerking zou ik ook eens willen vragen hoe ver het nu staat met de aanpalende zaal. Voor onze diensten is de zaal zeer nuttig voor de opslag van de museumreserve. De toestand van het gebouw is natuurlijk een ander verhaal. Het dak is meer een zeef. Deuren en ramen, voor zover die zo genoemd kunnen worden, zelfs de planken waarmee ze dichtgetimmerd zijn, zijn verrot. Nog een of twee jaar en men hoeft het gebouw niet meer te slopen. Het zal zichzelf wel oplossen, maar natuurlijk steekt die museumreserve daarin. Ik zou willen vragen: zijn er nog besprekingen met de stad Dendermonde? Of verlopen die eventueel? In het budget is niets voorzien voor de aankoop, dus ik vermoed dat de oplossing zal liggen in een overdracht voor de symbolische euro. In hoeverre er tot een vergelijk gekomen kan worden met de stad Dendermonde? Ik zal die vraag binnen enkele weken ook in Dendermonde wel stellen, député. Misschien dat er op die manier een beetje schot in de zaak komt. Collega's, de eerste gedeputeerde vergelijkt de provincie af en toe met kabouterijtjes die depanneren. Ik heb op sommige momenten een andere vergelijking. Ik zie de provincie eerder als een koekoeksjong. Ik merk dat ook in Velzeke en nu hier in Baasrode heb ik gemerkt dat de sociale diensten niet alleen expertise en financiële middelen leveren, maar dat ze zich ook bemoeien met het beleid van de VZW. Als mensen van het eerste uur niet in de provinciale pas lopen, wordt er bij leden van de raad van beheer op aangedrongen om hen opzij te zetten. Concrete aanleiding hiervoor was de discussie over het vorig jaar in de beleidsnota nog zo geroemde project van de bouw van de palingbotters. Deze zomer nog met veel mediacircus werd de eerste kiel gedaan van die palingbotters. De provincie ondersteunde het project helemaal, maar ik heb ondertussen een brief gekregen waarin het diensthoofd laat weten en ik citeer letterlijk: "de provincie geeft wel toelating om de provinciale site te bouwen en een houten loods te gebruiken als lesruimte voor de VDAB-cursisten maar verder geenszins financieel zal tussenkomen in het bottertraject. Het bottertraject is voor het provinciebestuur namelijk geen prioriteit in de uitbouw van de scheepswerfsite dat een levende site is voor het varend erfgoed. Het botterproject is één element in die uitbouw, maar een even belangrijk element en vanuit een museaal standpunt zelfs belangrijker element is het behoud en beheer van de bestaande collectie. Met andere woorden: er is vorig jaar met veel bravoure een project aangekondigd. In deze zomer heeft men daar heel erg veel publiciteit rond gekregen maar in werkelijkheid zegt de provincie: het was enkel de schone schijn. De echte steun voor dat project is het niet.

Collega's, ik twijfel niet aan de oprechte bedoelingen van de député als het over de scheepswerven van Baasrode gaat. Ik zit lang genoeg in de politiek om te beseffen dat beleidsbeslissingen niet de dag daarop uitgevoerd worden, maar ik moet wel vaststellen dat werken die in 2008 gebudgetteerd waren zoals het (niet verstaanbaar) van de Binnenplaats, het vervangen van een ingangspoort pas tegen deze zomer uitgevoerd waren. Aan dit tempo komen we zelfs niet aan instandhoudingswerken. We kunnen dan concluderen dat de provincie misschien wel goede voornemens heeft, maar de uitwerking blijft volgens mij ondermaats. Ik zou graag hebben dat de député een beetje uitleg geeft over de concrete realisaties die op stapel staan voor 2011.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Van Gucht. Mevrouw Colen. Vraag naar wat bedoeld wordt met het optimaliseren van de molendraaipremie. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Colen

Dank u wel. De molendraaipremie is een sympathieke premie die watermolens en windmolens die effectief draaien, een subsidie geeft naargelang het aantal toeren dat gedraaid wordt. Een simpel systeem, denk ik, een efficiënt systeem, maar het bedrag dat zo kan bekomen worden is wel laag. Het plafond is 1250 euro per jaar. Gelukkig is er voor deze premie wel een budget voorzien in 2011. Het is dus geen spookpremie zoals de premie waar ik het daarnet over had. Dat budget wordt zelfs omhooggetrokken van 20.000 naar 22.000 euro. In de beleidsverklaring staat daarover de draai- en maalvaardigheid van de Oost-Vlaamse molens bevorderen door de molendraaipremie te optimaliseren. Mijn vraag is dus: wat bedoelt men concreet met optimaliseren? Wordt het reglement aangepast? Wordt de subsidie eventueel opgetrokken of hebben we het goede nieuws dat er misschien bijkomende molens in Oost-Vlaanderen in 2011 zullen kunnen draaien?

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Mevrouw Caroline De Padt. Vragen in verband met de nieuwe subsidies voor het RFID-systeem. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw De Padt

Dank u, voorzitter, meneer de gedeputeerde, collega's, meneer de griffier. Heel kort en eigenlijk in navolging op mijn vraag eerder dit jaar over de subsidiering van het RFID-systeem. Met het oog op de automatisering van de openbare bibliotheken van Oost-Vlaanderen zou ik eigenlijk heel kort willen vragen naar de cijfergegevens. Ik dacht dat het budget vaststond op 113.000 euro. Hoeveel aanvragers tot nu toe? Welke bedragen? En wat is daartegen de eigen investering? Ik heb in mijn tussenkomst eerder dit jaar ook gewezen op een eventuele noodzaak die er zou zijn om dat op te trekken, maar ik weet niet of het nodig is. Vandaar deze vraag. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Padt. Mevrouw Verhoeve. Tussenkomst over de ontsluiting van het executieoord Rieme-Oostakker. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Verhoeve

Dank u wel, meneer de voorzitter. Meneer de voorzitter; leden van het deputatie, collega's, de voorbije jaren ben ik reeds herhaaldelijk tussengekomen tijdens begrotingsdebatten in verband met de executieoord Rieme-Oostakker. Samen met het herdenkingscomité deel ik namelijk een zekere bezorgdheid met betrekking tot het verder bestaan van de site te Oostakker. Meneer de député, vooreerst wil ik u wel van harte danken voor het herstel van de authentieke deportatiewagon. Deze herstellingswerken zullen ertoe bijdragen dat dit cultuurhistorisch erfgoed nog vele jaren voor belangstellenden bewaard zal blijven. Momenteel gaat de bezorgdheid echter vooral uit naar het voortbestaan en het verder ontsluiten van de site, de site als uniek oorlogsmonument van het burgerlijk verzet in de Tweede Wereldoorlog in Oost-Vlaanderen naast het Canadees kerkhof te Adegem voor onze bevrijders, de muur in Gent als gedenkplaats van de moord door de bezetters op onschuldige gijzelaars en het Frans kerkhof in Gaveren. De vooruitzichten, zonder te ver vooruit te lopen op de administratieve afwikkeling van de eigendomsoverdracht van de gronden, zien er momenteel hoopgevend uit. Het agentschap Natuur en Bos van de Vlaamse gemeenschap lijkt het ernstig te nemen met het verwerven van het munitiedepot Oostakker met de aanhorigheden in het kader van de inrichting van de groene ademruimte in deze sector van Gent. Dit inzicht is een niet te onderschatten element van opluchting. Wat het verdere onderhoud van de site betreft en de inrichting van de plechtigheden en vooral de verdere ontsluiting van de site met eventuele medewerking van het erfgoedcentrum van Ename, blijf ik echter wel rekenen op materiële en logistieke ondersteuning van het

provinciebestuur van Oost-Vlaanderen. Dat met het herstel van de deportatiewagon de herwaardering van de site niet af is, zal iedereen die het executieoord regelmatig bezoekt, onmiddellijk kunnen vaststellen. Naast de jaarlijkse onderhouds- en kleine herstellingswerken dienen er nog steeds ingrijpende consolidatie- of restauratiewerken te worden uitgevoerd: aan de dakbedekking van de overkoepeling boven het altaar met praalgraf, aan sommige hardstenen urnenkoffers van de concentratiekampen, aan de verbindingsketens van deze urnenkoffers, aan de gemetselde sokkels van de bronzen beelden en aan enkele van de herdenkingskruisjes van terechtgestelden. Ik weet dat het herdenkingscomité dat niet over eigen financiële middelen beschikt, bestaat uit een negental gedreven vrijwilligers die zich belangeloos inzetten voor het inrichten van herdenkingsplechtigheden, verder blijft rekenen op de materiële en morele ondersteuning van het provinciebestuur en in het bijzonder op de diensten van u, meneer de gedeputeerde, als gedeputeerde van cultuur, voor het verwezenlijken van voormelde herstellingswerken. Ik hoop dan ook dat ik op u en de voltallige deputatie zal kunnen rekenen voor de ondersteuning van het doel dat wordt nagestreefd, namelijk het bewaren van de nagedachtenis aan de slachtoffers van het nazisme en het bewaren van de site voor de komende generaties. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Verhoeve. Meneer De Cuyper, pleidooi voor een sterke regionale verankering van onze provincie in belangrijke kunsten- en cultuur -scheppende en -spreidende instellingen naar aanleiding van deze eenmalige infrastructuursubsidie aan De Spiegel. Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Voorzitter, collega's, een zeer korte tussenkomst. Het concept culturele ambassadeurs is een door u gekend concept en het werkt ook in die zin dat je uiteraard een subsidiëringkader enerzijds maar tegelijkertijd anderzijds ook via uw protocols een aantal voorwaarden kunt scheppen zodanig dat er een gegarandeerde cultuurspreiding is binnen uw provincie. Mijn pleidooi is heel kort om ditzelfde traject te gaan toepassen binnen een meer regionale context. Ik heb De Spiegel hier als voorbeeld genomen. Ik kom niet tussen om te zeggen dat er meer middelen naartoe moeten gaan. Ze zijn overigens bijzonder dankbaar voor de steun die ze gekregen hebben voor hun renovatieproject, voor alle duidelijkheid, en ze vermelden dit ook heel nadrukkelijk in hun contacten, maar het lijkt mij een organisatie te zijn en waarschijnlijk zijn er in de kunstensector nog anderen binnen de verschillende regio's in Oost-Vlaanderen die dit statuut van cultureel ambassadeur, zij het op bovenlokaal niveau, regionaal niveau, zouden verdienen en wel op dezelfde wijze als de vijf culturele ambassadeurs die u nu reeds hebt, zouden kunnen werken. Ik denk ook dat dit tegelijkertijd aanleiding zou kunnen geven tot herverdeling van de middelen. Ik steek niet weg dat een beetje van buiten Gent zijnde en naar Gent kijkende, wij in de regio's af en toe wel zeggen: er gaan nogal wat middelen in de cultuursector daar naartoe. Mogelijkerwijze zijn er ook bovenregionaal wel een aantal initiatieven die dezelfde waarderingsuitstraling bezitten en hier in Gent kan ik die ook naar de toekomst in dat kader in het samenwerkingsverband van de provincie verwachten. Ik dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel. We gaan een laatste tussenkomst houden en dan zal meneer de gedeputeerde antwoorden op die eerste zeven en morgen de volgende zeven doen. Dan zijn we erdoor. Mevrouw Muyshondt. Subsidie aan de vzw Noordstarfonds voor de werking van de concertzaal Handelsbeurs. Vraag naar toelichting bij de vermindering van het krediet. Mevrouw Muyshondt.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel, voorzitter, meneer de gedeputeerde, collega's, in de financiële nota op bladzijde 320 kunnen we zien dat er een bedrag voor de Handelsbeurs ingeschreven stond in 2010 voor 105.000 euro en voor 2011 slechts 35.000 euro. Vermits er geen toelichting stond in de toelichtingnota, had ik graag geweten vanwaar die vermindering van subsidie komt. Dank u wel.

De heer voorzitter

Mevrouw Muyshondt, doordat ge drie keer na elkaar tussenkomsten houdt, houd die twee volgende ook maar. En dan zal de gedeputeerde antwoorden. De gedeputeerde wil dat zo. Ik plooi naar de deputatie.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel. Het is eigenlijk een gelijkaardige vraag en die gaat over de subsidie voor het onderhoud van het roerend cultureel patrimonium. In de toelichting staat dat op pagina 87. De subsidie voor 2010 bedroeg 37.000 euro en voor 2011 is deze verhoogd naar 65.000 euro. Ik zou graag willen weten welke projecten hier meer gesubsidieerd gaan worden vermits ik ook in de memorie van toelichting niet meer uitleg kreeg.

De heer voorzitter

Uw laatste tussenkomst. Dus inderdaad, subsidie voor de restauratie van beschermde gebouwen. Vraag naar toelichting bij de vermindering van het krediet. Mevrouw.

Mevrouw Muyshondt

Dank u wel. De bedragen voor beide begrotingsposten zijn fel verminderd voor het jaar 2011. De beschermde openbare gebouwen en kerken, in 2010 3.681.300 euro, en in 2011 blijft er nog 1.714.000 euro over. Voor de beschermde gebouwen van particulieren was in 2010 een bedrag voorzien van 887.800 euro en in 2011 een bedrag van 500.000 euro. Dus ook graag bijkomende inlichtingen daaromtrent. Dank u wel.

De heer voorzitter

De gedeputeerde zal antwoorden op deze tussenkomsten. Meneer de gedeputeerde, ik geef u het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, dank u wel. Dames en heren, wat de eerste vraag betreft van mevrouw Phaedra Van Keymolen inzake de grootletterboeken en de politiek van het provinciebestuur wat het aankoopbeleid betreft van de openbare bibliotheken, mag ik vooreerst stellen dat de collectievorming van de bibliotheken in de eerste plaats een zaak is van de lokale besturen. Het is pas voor bepaalde onderdelen dat ons provinciebestuur impulsen kan geven. De werkwijze waarbij de openbare bibliotheek wisselcollecties overal in onze provincie ter beschikking stelden voor onze openbare bibliotheken, werd door Gent in 2008 stopgezet. Het college van burgemeester en schepenen besliste dat omwille van personeelstekort vanaf 1 juli 2008 deze dienstverlening niet verder ingericht zou worden en het gebruik van deze collecties was in de loop der jaren, moet ik zeggen, ook verminderd. Onze provincie heeft dan ook de provinciale subsidie voor de openbare bibliotheek Gent in die zin aangepast. Op 5 juni 2008 heeft onze provincie, met name onze deputatie, beslist om de nog bruikbare pakketten te verdelen over de samenwerkingsverbanden van de openbare bibliotheken. U

weet dat onze provincie volledig bedekt is met negen samenwerkingsverbanden. De deputatie besliste dan ook om de mogelijkheid te bieden om dergelijke collecties up-to-date te houden via deze samenwerkingsverbanden die wij provinciaal ondersteunen. U weet dat deze naar rato van nu 30 eurocent per inwoner aangewend kunnen worden om regionaal wisselcollecties aan te leggen. De samenwerkingsverbanden zelf kunnen beslissen over de noodzaak en over de soort van de materialen die zij aankopen. Naargelang de noodzaak gebruikt een aantal samenwerkingsverbanden vanaf 2009 een deel van die subsidies voor het samenstellen van regionale wisselcollecties, dus niet meer provinciale maar regionale wisselcollecties en voor grootletterboeken is dat bijvoorbeeld het geval met het samenwerkingsverband De Vijf. Zo heet dat. Deze collecties worden op regelmatige basis uitgewisseld. In een aantal gevallen worden door de grotere bibliotheken in dit verband ook tijdelijk eigen collecties grootletterboeken ter beschikking gesteld aan kleinere bibliotheken, eveneens via een roulatiesysteem. Ik moet u zeggen dat een vlot interbibliothecair leenverkeer dat op provinciale schaal mogelijk gemaakt wordt, door onze dienst, ertoe bijdraagt dat de uitwisseling van grootletterboeken makkelijk te realiseren is en in de praktijk ook gebeurt, althans, volgens wat de directie mij op dat punt meedeelt.

Wat de vraag betreft van onze collega Stefan van Gucht betreffende de scheepswerven van Baasrode: u weet dat sinds wij die werf verworven hebben in 1999, dit onze aandacht gaande houdt. De Raad van State heeft in 2001 deze werf als dorpsgezicht met vijf monumenten beschermd en vanaf dat ogenblik heeft ons provinciebestuur zich daadwerkelijk ingezet om de site te onderhouden. Wat hebben wij gedaan? Heel kort. Restauratie van de oude loods, afbraak van de bouwvallige woning, vervangen door nieuwbouw, permanente tentoonstellingsruimte gecreëerd over de binnenvaart in de nieuwbouw, afgraven van de vervuilde grond en heraanleggen van het hele terrein met een wandelpad, het laten herstellen van de ingegooide ruiten, het plaatsen van een nieuwe poort tussen de ateliers, het laten herstellen van het droogdok, bestelling van een nieuwe metalen trap en bestelling van een nieuwe ijzeren poort.

Wat zijn de plannen op korte termijn? Overmorgen de presentatie van een boek van Maurice Kaak over verdwenen scheepstypes, herstel van het gebouw voor de modelbouwafdeling, herstel van drie kleine, oude als erfgoed zeer interessante werf toiletjes, ludiek, werf toiletjes, door BUSO, dus het Provinciaal Buitengewoon Onderwijs, het aanbrengen van leuning en ik heb goed geluisterd naar wat u gezegd hebt rond de droogdokken om de veiligheid van het publiek te garanderen, maar dat is eigenlijk toevertrouwd aan en op zich genomen door de VDAB-opleiding metaalbewerking.

Wat verwachten we in 2011 wat de vitalisering betreft van de overdracht van het Scheltusgebouw zodat gestart kan worden met het IBO-beleid? Nu stelt u een pertinente vraag. Dit gebouw dat slecht is en slechter wordt, is niet van de provincie. Naar de collega's in de provincieraad wil ik toch wel duidelijk stellen – u hebt het ook zo duidelijk niet gesteld – dat dit geen gebouw van ons is. Het is een gebouw van de stad Dendermonde en het is inderdaad nodig dat op een van de gemeenteraden daarover tussengekomen wordt. De stad wil dat verkopen, maar door een of andere duistere macht heeft de ontvanger van de registratie dat gebouw dat in een betere toestand vier of vijf jaar geleden door ons gekocht is voor de eventuele uitbouw nu drie keer zo hoog geschat terwijl het tien keer minder waard is. De stad zit dus eigenlijk gebonden – maar dat is een punt dat u met de stad kunt bespreken – om dat te verkopen. Wij zouden het graag kopen. Wij hebben een voorstel gedaan met een redelijke prijs. Men kan daar niet op ingaan omdat – u kent dat allemaal – de registratie het op een belachelijk hoge prijs geschat heeft. Ik weet niet wat daar achter zit. Verder zijn we intensieve contacten blijven onderhouden met Waterwegen en Zeekanaal in verband met de nieuwe dokdeuren. In het budget van 2011 is het juist dat er geen specifieke kredieten voorzien zijn maar dat betekent niet dat er helemaal geen geld zal worden geïnvesteerd. Wij focussen op een permanent onderhoud van de site door onze monumentenwacht Varend Erfgoed, die zijn standplaats heeft, zoals u weet, op de scheepswerf in Baasrode door onderhoudswerken uit te voeren aan de gebouwen, door een contract van groenonderhoud waarbij 14 onderhoudsbeurten per jaar voorzien zijn. En het moge duidelijk zijn dat onze provincie niet enkel goede voornemens heeft, maar er ook permanent aan werkt om binnen

de budgettaire mogelijkheden daadwerkelijk deze site te verbeteren. Wat uw opmerking betreft over de inmenging in de besluitvorming van de lokale VZW: het is mij totaal vreemd. Ik weet dat daar moeilijkheden zijn. Zelf ben ik nooit principieel naar die vergaderingen gegaan. Ik heb alleen brieven gekregen dat er bijzonder sterke intense wrijvingen zijn over het al dan niet bouwen van een botter. Ik kan mij daar niet over uitlaten omdat dit een zaak is van de VZW, maar wij met de provincie en zeker ikzelf of mijn dienst, wij stoken daar zeker niet in. Wij betreuren het vrijwillig ontslag of gedwongen ontslag van een verdienstelijk man daarin maar enfin, we moeten alle klokken daarin horen. Ik kan u daar op dit moment geen antwoord op geven. Eén zaak kan ik u zeggen: wij steunen de verdere uitbouw van het project scheepswerf Baasrode.

Wat betreft de vraag van mevrouw Christina Colen over de werkingsmogelijkheden inzake de molendraaipremie om deze terug in optimale staat te brengen: dat is een zeer loofwaardige tussenkomst, maar in alle bescheidenheid mag ik zeggen wat de eerste gedeputeerde mij in het oor fluistert: het betreft hier een vrijwilligersvergoeding. Wij moeten natuurlijk ook deze vergoeding beperken omwille van de RSZ en de fiscale implicaties zoals u begrijpt. Dus wij doen dat optimaal. Het bestaande budget in 2010, namelijk 20.000 euro, volstond juist niet meer om de bedragen die in het reglement voorzien waren, volledig te dekken. We hebben dat nu geïndexeerd tot 22.000 euro en daarmee kunnen we beneden het normale plafond de vrijwilligersvergoeding volwaardig uitbetalen aan iedereen. Dus het bestaande provinciale reglement moet niet gewijzigd worden. Nu kan het integraal terug toegepast worden. Hoe komt dat? Wel, aan de basis ligt een toename van een aantal actieve gerechtigden: grind-, water- en grosmolens waarmee aangeduid kan worden dat deze provinciale molendraaipremie haar doel, namelijk het activeren en het regelmatig in werking doen stellen van onze traditionele molens niet mist. In 2008, achtbare mevrouw en collega's, kregen 43 windmolens een premie. In 2010 waren dit er 45 en we kunnen ook vaststellen dat de activiteit van die windmolens toeneemt en dat ze nog meer gaan draaien.

Wat betreft het antwoord dat ik zou willen geven aan Caroline de Padt op haar vraag over de RFID, die plus-subsidies, dat zijn dus radiofrequentiegolven waarmee in bibliotheken gewerkt wordt: dat is een heel zware investering voor de provincie.

Het toekennen van deze impulssubsidie en het integreren van dit systeem in de bibliotheken van Oost-Vlaanderen zijn goedgekeurd. Jullie hebben het allemaal goedgekeurd. Ik moet u zeggen dat dit inhoudt dat 50% van de geraamde of betaalde kostprijs voor het invoeren van dit systeem door de provincie terugbetaald wordt met een maximum van 10.000 euro. Het reglement heeft dus niet de bedoeling om de RFID-integratie voor het grootste gedeelte zelf te financieren, maar de gemeente een impuls geven om via die financiële toekomst dit systeem in te stellen. Dat betekent dat boeken automatisch via radiogolven geplaatst en uitgeleend kunnen worden. Dat is enorm interessant omdat het personeel niet meer gekluisterd blijft aan de balie maar eigenlijk in de bibliotheek kan rondlopen en op vragen van lezers kan antwoorden en kan helpen om iets te onderzoeken. Het aantal aanvragen dat in 2010 behandeld werd is elf. Dat is heel veel op de 65 bibliotheken. Dat toont dus het belang daarvan. Onze deputatie heeft zich in 2010 akkoord verklaard met het toekennen van impulssubsidies aan Nazareth, Sint-Niklaas, Zomergem, Dendermonde, Oosterzele, Ninove, Beveren, Geraardsbergen en Wetteren. Gavere is in behandeling en voor 8 bibliotheken betreft het een ondersteuning van een nieuwe implementatie van het move-project en voor de bibliotheken Sint-Niklaas, Beveren en Gavere werd de subsidie verleend voor het installeren van een betaalautomaat en een bijkomende zelfuitleenbalie. Voorlopig bestaat de noodzaak niet om het voorziene bedrag, en ik mag toch zeggen dat het gaat over 102.000 euro, om dat op te trekken. Wij kunnen met dat bedrag van 102.000 euro eigenlijk aan de noden van het moment voldoen.

De vraag van mevrouw Martine Verhoeve betreft de ontsluiting van het executieoord Rieme-Oostakker. Ik wil u eerst zeggen dat wij met de provincie altijd bijzonder genegen geweest zijn om dit monument van een bepaalde soort te ondersteunen, meneer de gedeputeerde. Essentieel is inderdaad de problematiek van het verzet in de Tweede Wereldoorlog om dat in een bredere en actuele context te plaatsen op het vlak van de herinneringseducatie, maar

dat veronderstelt inderdaad een ommezwaai in de huidige ontsluiting van het executieoord. Wij kunnen niet voorbijgaan aan een aantal essentiële factoren die de ontsluiting beïnvloeden.

Ten eerste bevindt het zich op een militair domein wat dus een vrij hoge drempel oproept. De bewegwijzering is ondermaats. Dat heeft te maken met de relatieve gelegenheid van dat executieoord, de afwezigheid van een echte toeristeninfrastructuur met eigenlijk een gering belevingsgehalte die de plek an sich biedt. Versta me niet verkeerd. De monumenten van de site kunnen een opfrisbeurt absoluut gebruiken. Onze provincie heeft al uitvoerig en grondig geïnvesteerd in het onderhoud en de restauratie van onder meer de deportatiewagen. Dit executieoord is eigenlijk een bezinningsoord en dat mag niet worden tot een soort toeristische animatie. Het is een eigentijdse en meer geglobaliseerde contextualisering, die meer diepgang en belangstelling voor deze herinneringsplaats kan genereren maar niet alleen bij vergrijzende, vaderlandslievende verenigingen maar vooral moeten we focussen op de jeugd. Ons provinciebestuur heeft de voorbije jaren de problematiek grondig aangevoeld en heeft het Ename Expertisecentrum opdracht gegeven om een nieuwe, actuele ontsluiting van dit terrein te bedenken en daartoe voorstellen te formuleren, voornamelijk naar de nieuwe doelgroep toe, leerlingen van de derde graad van het basisonderwijs.

Samenvattend kan ik stellen dat de ontsluiting van het executieoord Rieme-Oostakker aandacht vereist en aangezien daarbij verscheidene partners betrokken zijn, is de oefening niet eenvoudig. De belangen van de federale overheidsdienst Defensie, dus het ministerie van Defensie dat eigenaar is van het terrein, het herdenkingscomité van de executieorden, de vaderlandslievende verenigingen en de toeristische sector, het provinciebestuur, wel, dit moet allemaal gecombineerd worden om te zien hoe wij deze reële noden kunnen actualiseren en in een bredere context kunnen plaatsen. Een lichtpunt is alvast het besef dat bij de VZW en het herdenkingscomité van de executieorden het idee is gegroeid om na te denken over de actualisering van de boodschap die het executieoord als erfgoedspeler voor de educatie kan uitdragen met daarbij het bespreekbaar stellen van recente en actuele conflicten. Het zou natuurlijk heel belangrijk zijn dat men dat ook kan kaderen in een moment van herdenking naar recente en actuele conflicten. Concreet zou ik kunnen voorstellen dat de daartoe meest gereede partij, bijvoorbeeld het herdenkingscomité, op een bepaald moment een voorstel doet en een soort begroting indient, zodanig dat de deputatie en nadien de provincieraad zich over concrete zaken kunnen uitspreken.

Wat betreft de eerste vraag van mevrouw Peeters over de Handelsbeurs: het is inderdaad juist dat in het budget van 2010, mevrouw, 105.000 euro stond ingeschreven op naam van het VZW-Noordstarfonds, thans Handelsbeurs Gent. Hoe komt het dat het nu maar 35.000 euro is? Oorspronkelijk is dat altijd 35.000 euro geweest, maar in 2008 en in 2009 kon om begrotingstechnische redenen die 35.000 euro, meneer de voorzitter, niet uitbetaald worden. De deputatie is zo genereus geweest om dat niet ten euvel te duiden en ze heeft dan in 2010 dat hernomen. Voor 2008 35.000 euro, voor 2009 35.000 euro en voor 2010 35.000 euro is 105.000 euro. Dus ik denk dat die mensen bijzonder gelukkig mogen zijn dat wij op dat moment omwille van de techniciteit van deze hervorming hen daarvoor niet gestraft hebben. In de zitting van 1 april 2010 is beslist om bij de berekening van de maximaal toegelaten reserve geen rekening te houden met de gelukkig vele gelden van het fonds van het Noordstarfonds omdat de VZW eigenlijk niet vrij kon beschikken over die gelden, alleen maar over de opbrengst en de interest, zodanig dat onbedoeld door technische problemen die in 2008 en 2009 niet uitbetaald konden worden, en in 2010 voor drie jaar, maar nu vallen we terug voor 2011 op de normale begroting van 35.000 euro per jaar.

Uw volgende vraag als u mij toestaat, betreffende de subsidie voor het roerend cultureel patrimonium ingevolge het reglement van de provincieraad van 22 april 1998, dat is een subsidie voor conserveringswerken aan ons patrimonium dat niet wettelijk beschermd is en waarvoor ook geen subsidie van het Vlaams gewest gegenereerd kan worden. Ons bestuur heeft toen ondervonden dat er een grote nood bestond aan subsidie voor het niet beschermd roerend patrimonium. Wij hebben dat toen ook gedaan. Met andere woorden: de provincieraad heeft in 1998 dat decreet uitgevaardigd waarbij financiële mogelijkheden van

ons bestuur konden gegeven worden op het moment dat de financiële toestand ruimer en beter was dan vandaag. In de daaropvolgende jaren hebben we duidelijk besparingen moeten doen, wat een vermindering van de kredieten tot 37.000 euro met zich heeft meegebracht. Dat is een bedrag dat wij nu al verscheidene jaren aanhouden. Ik weet dat dat te weinig is. Ieder jaar is dat krediet voor de zomer uitgeput. Dossiers die later ingediend worden, kunnen niet meer behandeld worden omwille van het feit dat het budget op is. Het is een onhoudbare situatie die geenszins het onderhoud van ons waardevol roerend cultureel patrimonium ten goede komt. Het is natuurlijk des te schrijnender omdat de laatste jaren het bewustzijn rond waardevol erfgoed en het noodzakelijke onderhoud ervan sterk is gegroeid en zich heeft uitgebreid tot alle takken van het roerend patrimonium, schilderijen, beelden, edelsmidwerk, waardevolle boeken en kaarten, en om tegemoet te komen aan de stijgende vraag en te verhinderen dat dit waardevol patrimonium verloren zou gaan door gebrek aan onderhoud, is het krediet volgend jaar quasi verdubbeld en verhoogd tot 65.000 euro. Wat uw derde vraag betreft, mevrouw, over het budget voor de restauratie van monumenten: het doet mij genoegen dat u bijzondere aandacht schenkt aan ons erfgoed, maar ik moet u zeggen dat de restauratiepremie een koppelsubsidie is. Dat wil zeggen dat de premie wordt toegekend door de Vlaamse overheid waardoor de provincies en de steden decretaal verplicht zijn tout court om eveneens een bepaalde bijdrage te leveren. Voor de provincie is dat in de regel 20% voor beschermde openbare gebouwen, bijvoorbeeld kerken, kastelen, ook grote bureaugebouwen die zich onder meer in Gent bevinden en ook op andere plaatsen, en 7,5% voor particuliere monumenten. De hiervoor voorziene kredieten op het provinciaal budget volgen de schommelingen van de premie door de minister toegekend. Die berekeningen worden gemaakt op basis van door het ministerie aanvaarde ontwerpen van werken. Het is pas op dat moment dat het recht ontstaat voor de betrokkenen om het te vragen en het te krijgen van de Vlaamse regering, maar ook van ons. Het is zo dat wij een beetje gegijzeld worden omdat we niet weten wanneer de minister wat gaat beslissen, maar dat onze deputatie daar wijs in heeft geoordeeld om een bepaald budget te voorzien, zelfs, mocht dat meer zijn, moeten we dat budget optrekken. We kunnen niet anders. Onze provincie weet op dit moment niet welk gunningsdossier zal binnenkomen en voor hoeveel, noch het moment van de aanvraag van betaling waarop wij zullen moeten betalen. De vaststelling gebeurt op het ogenblik dat de minister de premie toekent op basis van een gunning. U hebt de lijst van datgene wat we in de vorige jaren betaald hebben. Dat is heel veel. Ik heb hier een lijst voor u, maar het zijn 164 plaatsen. Ik wil u die lijst meegeven van alles wat wij in 2010 betaald hebben als koppelsubsidie en dat gaat over miljoenen. U hebt dat zelf gezegd en wat ook in de budgetvoorstellen voor 2011 staat. Ik denk, voorzitter, dat u mij toestaat die ellenlange lijst niet af te lezen. Tot daar mijn antwoord op uw vragen.

De heer voorzitter

Meneer De Cuyper heeft ook een vraag gesteld, meneer Dauwe.

De heer gedeputeerde Dauwe.

Dat is een hele goede vraag. Ik heb onze vriend waarschijnlijk overgeslagen. Inderdaad, meneer de voorzitter, er is een vraag die mij door de veelheid van papieren even ontgaan was. Neemt u mij niet kwalijk, beste collega. Het was niet mijn bedoeling u niet te antwoorden. Nu, de infrastructuursubsidie aan de VZW De Spiegel, Sint Niklaas. Dat was destijds een in principe eenmalige tussenkomst in de bouw- en renovatiekosten. In 2011 worden opnieuw de normale werkingssubsidies voor de VZW De Spiegel ingeschreven. Het is de taak van de provincie om belangrijke centra van creatie en spreiding in de kunstensector te ondersteunen. Sinds jaar en dag focussen we daarop, niet op de infrastructuur, maar op de werking, op de werking en de artistieke ontplooiing. Ik mag er het achtbare raadslid ook op wijzen dat de subsidies voor de centers of excellence ook niets te maken hebben met infrastructuur, maar gewoon werkingssubsidies zijn. Infrastructuur van

private initiatiefnemers in de culturele sector met een bovenlokale uitstraling kan de provincie eventueel eenmalig ondersteunen – wat we ook gedaan hebben bij De Spiegel – maar om daar nu een structureel systeem van te maken met een scheppend reglement en een cultureel infrastructuurfonds, daarvoor ontbreken thans jammer genoeg de middelen op het provinciaal cultuurbudget. Maar uiteraard zal de artistieke werking van de VZW De Spiegel verder en ruimer ontplooid worden, eens wanneer de VZW de nieuwe, gerenoveerde ruimten betreft en besteedt.

De heer voorzitter

Meneer De Cuyper vraagt het woord. Zijn er nog mensen? Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Bedankt, député, voor het antwoord, maar dit was eigenlijk mijn vraagstelling niet. Ik heb heel uitdrukkelijk de deputatie gedankt, overigens namens VZW De Spiegel, ik meld dit eventjes, voor de eenmalige bijdrage die men geleverd heeft vanuit de provincie voor de infrastructuur. Ik heb wel gesteld dat ik eigenlijk de oefening eens zou willen laten doen om het concept van cultureel ambassadeur zoals we dit kennen, ook toe te passen op het bovenregionale niveau, omdat ik ervan overtuigd ben dat het concept zijn waarde kent en dat het perfect toepasbaar is op een lager echelon maar bovenregionaal. Misschien zou u die oefening eens moeten doen. Dat was mijn vraagstelling. Ik heb er tussen twee lijntjes bij gezegd – u zult dat begrepen hebben, voorzitter – dat het mogelijkerwijs ook aanleiding kan geven tot een rechtvaardige herverdeling van de middelen.

De heer voorzitter

Ik had dat zo begrepen, meneer De Cuyper. Meneer Van Vooren. U wordt meteen geantwoord.

De heer Van Vooren

Meneer de voorzitter, ik hoor dat de goederenwagon op het executieoord van Rieme-Oostakker eindelijk hersteld geraakt is. Dat is een dossier dat al slaapt van de vorige legislatuur. Dat bleef maar aanslepen. En waarom verheugt mij dat? Vooral omdat die goederenwagon voor mij een symbool is van de slachtoffers van gans den oorlog, niet alleen van de (niet verstaanbaar) Die wagons die eigenlijk beestenwagens zijn, zijn voor het eerst gebruikt bij mijn weten in de beginjaren veertig om Vlaamse mensen, joden, buitenlanders, staatsgevaarlijke communisten, naar de concentratiekampen in Zuid-Frankrijk te vervoeren. Diezelfde wagons zijn achteraf door het nationaal socialistisch regime in Duitsland gebruikt om mensen van hieruit naar Duitsland te vervoeren. En vooral daarom, om de totaliteit van de oorlog, want ik vind dat een herdenking niet meer gaat over de goede en de slechte maar over alle slachtoffers van alle kampen die, wat ze ook bedreven hebben, herdacht worden. Ik ga nu en dan naar het executieoord Rieme zoals ik naar de mis ga. Ik ga naar de kerk als ik daar behoefte aan heb en zo ga ik ook een keer het executieoord bezoeken. Als ge dat nu bezoekt en ge ziet de staat waarin het zich nu bevindt, zijt ge onder de indruk. Ge ziet daar, als ge goed kijkt, veel jonge mensen liggen en weinig mensen van middelbare leeftijd, maar zeer veel jonge mensen van zestien, zeventien, achttien jaar die gesneuveld zijn. Diezelfde leeftijdsgroep vind ik terug bij mensen die in diezelfde periode naar het Oostfront getrokken zijn. Ook daar zie je dat het gros van die mensen diezelfde leeftijd heeft. Als je dat ter plekke bekijkt, kom je echt onder de indruk. Het is een sereen oord. Er is natuurlijk, de wegbewijzing is niet optimaal. Dat geef ik grif toe, maar iemand die het wil vinden kan er nog wel naartoe geraken. Dat neemt niet weg dat die aanduiding inderdaad verbeterd kan worden. Dank u.

De heer voorzitter

Wenst iemand het woord? Meneer Beke.

De heer Beke

Voorzitter, heel kort. In verband met de tussenkomst van collega De Cuyper zou ik willen verwijzen naar mijn tussenkomst waar ik een voorstel heb gedaan om daar enigszins aan tegemoet te komen door te categoriseren bij de culturele ambassadeurs, dus door drie niveaus in te voeren zodanig dat wij op die manier eigenlijk ook meerdere initiatieven kunnen honoreren.

De heer voorzitter

Bij deze woorden ging het licht bijna uit. Wenst nog iemand het woord? Meneer Vercamer.

De heer Vercamer

Wat betreft de Waalse Krook en wat hierover vandaag gezegd is, wil ik toch nog even oplezen wat ik daar bij de inleiding over gezegd heb. De investeringssubsidie voor de Waalse Krook CVBA betreft het engagement dat nog in de vorige legislatuur is aangegaan om mee te investeren in het project rond de Waalse Krook. Mogelijk laat het aangekondigde Witboek interne staatshervorming dergelijke participaties niet meer toe. Het is niet omdat het in het budget voorzien wordt dat we het moeten /mogen betalen, temeer daar de burgemeester van Gent Termont pleit voor de afschaffing van de provincie. Wat dat laatste betreft heb ik ondertussen vernomen dat de stelling van de burgemeester wat genuanceerder geworden is. Hij heeft zelf laten optekenen in een interview dat dit te danken is aan het feit dat hij daar een goed gesprek over gehad heeft. Het doet mij bijzonder veel genoegen dat het wat genuanceerder is. Hij heeft het daar ook over gehad, inderdaad, naar aanleiding van de city marketing, maar toen was hij wat straf. Dus het is een beetje naar gelang het moment dat hij erover spreekt dat hij een stelling inneemt. Maar afgezien van die stellingname, meneer de voorzitter, zal het erop aankomen wat die investering betreft, wat er finaal in het Witboek zal komen. Ik weet wel, onze administratie Cultuur is reeds een uitweg aan het zoeken om de Waalse Krook te koppelen aan het subsidiebeleid voor de bibliotheken. Toen we in deze raad het dossier verdedigd hebben, hebben we dat argument ook gebruikt. Dan hebben we aan de provincieraad gezegd: er zit eigenlijk een stukje recuperatiemogelijkheid in, een soort terugverdieneffect tussen aanhalingstekens, omdat de beleidsruimte die we moeten vrijmaken voor de bibliotheken daarvoor ook een stukje kan ingezet worden, maar wat het Witboek schrijft, als inderdaad in het Witboek duidelijk zou staan dat we niet meer mogen optreden in dat beleidsdomein, dan moeten we die zaak willen heroverwegen, zonder vooruit te lopen op de uitslag van die heroverweging.

De heer voorzitter

Dat zal finaal zijn als standpunt. Morgen stel ik het nog eens aan de agenda en kan men ten volle gaan. Het is 17.20 uur. Ik sluit de zitting en morgen vergaderen we hier om 14.00 uur.